

การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ญาณิศา สุ่มงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2559

การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ญาณิศา สุ่มงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เสนอโดย นางญาณิศา สุ่มงาม เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

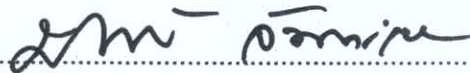
รองอธิการฝ่ายวิชาการ
(ศาสตราจารย์ประดิษฐ์ พงศ์ทองคำ)

วันที่ 4 เดือนมกราคม พ.ศ. 2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.นารีรัตน์ สุวรรณวารี)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิวัลย์ คำคง)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำคง
ชื่อนักศึกษา	ญาณิศา สุ่มงาม
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.17/82.80
2. ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Thesis Title	A Development of an Activity Package to Enhance Thai Reading Skills for Prathomsuksa 1 Students
Thesis Advisors	Assoc. Prof. Dr. Pramote Chanrueang Asst. Prof. Dr. Tipawan Khumkhong
Name	Yanisa Sumngam
Concentration	Curriculum and Instruction
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) develop an activity package to enhance Thai reading skills for Prathomsuksa1 students; 2) compare the students' reading skills before and after using the activity package; and 3) study the students' satisfaction towards the activity package. The sample, derived from purposive sampling, included 30 Prathomsuksa I students from Anuban Hunkha School, Hunkha District, Chai Nat Province. The research instruments were: 1) an activity package to enhance Thai reading skills for Prathomsuksa 1 student, 2) a reading achievement test, and 3) a questionnaire on satisfaction towards learning using the activity package. Data were analyzed in terms of mean, standard deviation, and t-test.

Findings revealed that:

1. The activity package incorporating 13 booklets had the efficiency criteria of 83.17/82.80.
2. The students' Thai reading skills after using the activity package were significantly higher than those before using it ($p < .05$.)
3. The students' overall satisfaction towards learning using the activity package was at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยมุ่งศึกษาผลของการพัฒนา ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพวัลย์ คำคง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. นาริรัตน์ สุวรรณวารี ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ดร. อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ที่กรุณาสละเวลาให้ คำปรึกษาและชี้แนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิไล นันทมานพ อาจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง อาจารย์ ดร. เนติ เฉลยวาเรศ และ ดร. สยาม สุ่มงาม ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียน อนุบาลสรรพยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ที่ให้คำปรึกษาเสนอแนะ แนวทางในการจัดทำเครื่องมือการวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ทุกท่าน ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ในที่นี้ ที่ได้ให้ความรู้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่างๆ และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดี

ขอบคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัย ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ที่สนับสนุนให้งานวิจัยนี้สำเร็จ ลุล่วงได้ตามวัตถุประสงค์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาคุณ คุณแม่มาנית ลำสัน คุณพ่อทองเจิม ยี่สุน นายวิชัย คงเมือง ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความรักความเมตตา ในการอบรม และวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษาอันทรงคุณค่ายิ่ง และขอขอบใจเด็กหญิงศศิธรประภา สุ่มงาม บุตรสาว กำลังใจอันบริสุทธิ์สำหรับการทำวิทยานิพนธ์

ญาณิศา สุ่มงาม

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศขอบคุณการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551กลุ่มสาระการ	
เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	10
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย.....	10
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย.....	10
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	11
คุณภาพผู้เรียน.....	12
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	12
ชุดกิจกรรม.....	14
ความหมายของชุดกิจกรรม.....	14
ประเภทของชุดกิจกรรม.....	16
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม.....	17
ประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรม.....	21

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม.....	25
จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรม.....	26
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม.....	27
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม.....	29
ทักษะการอ่าน.....	32
ความหมายของการอ่าน.....	32
ความสำคัญของการอ่าน.....	34
จุดมุ่งหมายในการอ่าน.....	37
องค์ประกอบของการอ่าน.....	37
หลักการอ่าน.....	39
ขั้นตอนการสอนอ่าน.....	43
การประเมินความสามารถการอ่าน.....	44
ความพึงพอใจต่อการเรียน.....	47
ความหมายของความพึงพอใจ.....	47
ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	48
การวัดความพึงพอใจ.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
งานวิจัยในประเทศ.....	53
งานวิจัยต่างประเทศ.....	55
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	74
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	74
สมมติฐานในการวิจัย.....	74
ขอบเขตของการวิจัย.....	74
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความ อนุเคราะห์.....	89
ภาคผนวก ข คำดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	98
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย.....	163
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	166

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 มาตรฐาน ท1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	13
ตาราง 2	ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย เนื้อหาและจำนวนชั่วโมง.....	59
ตาราง 3	คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยแบบรายบุคคล.....	69
ตาราง 4	คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย แบบกลุ่มเล็ก.....	70
ตาราง 5	คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย แบบภาคสนาม.....	71
ตาราง 6	เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย.....	72
ตาราง 7	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	72
ตาราง 8	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	99
ตาราง 9	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	100
ตาราง 10	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	101
ตาราง 11	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	106
ตาราง 12	คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 5 แบบรายบุคคล.....	147
ตาราง 13	คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบรายบุคคล.....	147

	หน้า
ตาราง 14 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11 – 13 แบบรายบุคคล.....	148
ตาราง 15 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบรายบุคคล.....	148
ตาราง 16 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 5 แบบกลุ่มเล็ก.....	149
ตาราง 17 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบกลุ่มเล็ก..	150
ตาราง 18 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11– 13 แบบกลุ่มเล็ก..	151
ตาราง 19 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบกลุ่มเล็ก.....	152
ตาราง 20 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 5 แบบภาคสนาม	153
ตาราง 21 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบภาคสนาม.....	155
ตาราง 22 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11 – 13 แบบภาคสนาม.....	157
ตาราง 23 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบภาคสนาม.....	159
ตาราง 24 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	161
ตาราง 25 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	164

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพ 2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปฏิบัติกิจสำคัญที่ถูกต้อง ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติและได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาการศึกษา การปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้ กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 และนอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 80(3) ว่ารัฐต้องจัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติกฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้า ทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกรวมทั้งปฏิรูปให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีระเบียบวินัยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมแสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติและการปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญที่ถูกต้อง ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ การพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษารวมทั้งปฏิรูปให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม (สมเดช สีแสง, 2550, หน้า 14)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจกระทรวงศึกษาธิการ มีมติให้ปีพุทธศักราช 2552-2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่านของประเทศ และกำหนดให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ รวมถึงให้ วันที่ 2 เมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นวันรักการอ่าน โดยให้คณะกรรมการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนส่งเสริมการอ่านให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อให้คนไทยได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านและรู้หนังสือภายในปี 2555 โดยตั้งเป้าหมายให้ประชากรวัยแรงงานเป็นผู้รู้หนังสือและสามารถใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน

เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 97.21 เป็นร้อยละ 99 และให้คนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 92.64 เป็นร้อยละ 95 รวมถึงค่าเฉลี่ยการอ่านหนังสือของคนไทยเพิ่มขึ้นจากปีละ 5 เล่ม เป็น 10 เล่ม ขณะเดียวกันให้เพิ่มแหล่งการอ่านครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง และสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อปลูกฝังการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนทุกรูปแบบ ซึ่งจะมีการดำเนินการใน 3 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถทางด้านการอ่านสร้างนิสัยรักการอ่าน และการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในการส่งเสริมการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37-76)

การเรียนการสอนภาษาไทยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เด็กสามารถใช้ภาษาไทยได้ดีทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน สามารถใช้ภาษาเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ เพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือประเภทต่างๆ และรู้สึโพลางของบทประพันธ์ ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับคิดค้นหาเหตุผลและใช้ดุลยพินิจของตน เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, และคนอื่นๆ, 2549, หน้า 3-6) ซึ่งการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาทุกระดับ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 188) โดยการอ่านเป็นทักษะการรับรู้เรื่องราวความรู้และประสบการณ์ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง มีนักวิชาการและนักเขียนนำความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรายการสร้างสรรค์ตีพิมพ์ในหนังสือและสื่ออื่นๆ นอกจากข่าวสารสำคัญๆ หลังจากการนำเสนอด้วยการพูดหรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่างๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์เพื่อเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในรุ่นหลังๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน จะพบว่าองค์การระดับนานาชาติ ได้แก่ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่างๆ เป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้นๆ (สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์, 2550, หน้า 31)

ผลการศึกษาจากหลายหน่วยงานพบว่า ปัญหาด้านการอ่านหนังสือหรือการอ่านออกเขียนได้ของเด็กและเยาวชนไทยอยู่ในภาวะวิกฤติ เช่น จากรายงานจากสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า การอ่านหนังสือของเด็กไทยจากเดิม 52 นาทีต่อวัน เหลือเพียง 39 นาที เนื่องจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์และดูโทรทัศน์มากขึ้น ทั้งนี้ โดยเฉลี่ยคนไทยอ่านหนังสือเพียงปีละ 5 เล่ม เท่านั้น (สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย, 2552, หน้า 28)

สอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจคนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยคนละ 2.59 นาที ต่อวัน และประชากรที่อ่านหนังสือทุกวันมีเพียงร้อยละ 4 กว่าๆ เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งประเทศหากพิจารณาตัวเลขดูแล้ว และคำนวณต่อไปอีกสักสิบปีข้างหน้า เราก็ต้องพบว่าปัญหาการไม่อ่านหนังสือกำลังกลายเป็นวิกฤติของประเทศไทย ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การ

เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่นหนังสือ สื่อเทคโนโลยี ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้หนังสือเรียนไม่เหมาะสม และไม่ดึงดูดใจเด็กเราจะพบว่าเด็กเล็กๆ ส่วนมากสนใจอ่านหนังสือนิทานที่รูปภาพสีสันสวยงามประกอบ แต่เมื่อโตขึ้นความรักในการอ่านน้อยลง และหมดไปในที่สุด อาจเป็นเพราะหนังสือแบบเรียนที่เด็กจำเป็นต้องอ่านเพื่อการสอบไล่ เข้าศึกษาต่อ หนังสือเรียนเหล่านี้ส่วนมากอัดแน่นไปด้วยตัวอักษร และไม่สามารถดึงดูดความสนใจให้เด็กเกิดการอ่าน แบบที่เรียกว่า “อ่านเพื่อเรียนรู้” แต่ระบบการศึกษาไทยสร้างตำรามาเพียง “อ่านเพื่อทดสอบ” สิ่งเหล่านี้อาจทำให้เด็กหลายคนเบื่อ และเกลียดการอ่านหนังสือไปเลย หรือไม่ก็เกิดความคิดว่าการอ่านหนังสือเพื่อสร้างความฉลาดมีวิธีการเดียวเท่านั้น คือ การอ่านหนังสือเรียน อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนไทยอ่านหนังสือน้อยก็เป็นเพราะราคาหนังสือที่ค่อนข้างแพง หลายเล่มแพงกว่าอัตราจ้างรายวันขั้นต่ำ และประเด็นสุดท้ายก็คือ โอกาสในการรับนักศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนเมืองกับคนชนบท เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นที่ห่างไกล ทุกคนต้องเดินทางหลายกิโลเมตรเพื่อซื้อหาหนังสือ สืบค้นจากอินเทอร์เน็ตหรือศึกษาค้นคว้าหาความรู้ที่หลากหลาย ทั้งร้านจำหน่ายหนังสือเครือข่ายและห้องสมุดที่มีคุณภาพแต่กลับไม่ให้ความสนใจ (ศศิวิมล ควรหัตถ์, 2552, หน้า 45-68)

สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (O-NET) ของโรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทปีการศึกษา 2557 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 42.82 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (NT) ความสามารถด้านภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 16.63 คิดเป็นร้อยละ 47.51 รวมทั้งผลการประเมินคุณภาพการศึกษา (LAS) วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 16.95 คิดเป็นร้อยละ 67.81 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าเฉลี่ย 10.61 คิดเป็นร้อยละ 33.87 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 14.48 คิดเป็นร้อยละ 14.46 คิดเป็นร้อยละ 48.19 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ทุกระดับชั้น (โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขชัยประชาสรรค์), 2558, หน้า 18-24)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายให้โรงเรียนพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านออกเขียนได้ใน 1 ปีการศึกษา โดยให้ “ปีการศึกษา 2558 ต้องปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้” โรงเรียนทุกแห่งจึงจำเป็นต้องเร่งรัดให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เน้นทักษะการอ่านการเขียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ได้กำหนดนโยบาย “ลูกหลานหลวงปู่ศุข ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไป อ่านออกเขียนได้ทุกคน” เพื่อเร่งรัดการพัฒนาช่วยเหลือส่งเสริมโรงเรียนในสังกัด และมีการดำเนินการในหลายรูปแบบ นอกเหนือจากกิจกรรมหลักที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ดำเนินการ เช่น จัดการคัดกรองทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียน จัดทำแบบฝึกพัฒนาผู้เรียนให้อ่านคล่องเขียนคล่อง, การอบรมปฏิบัติการเทคนิคการสอนอ่านรู้เรื่องสื่อสารได้, การให้ความรู้แก่ครูในการวิจัยในชั้นเรียน จัดกิจกรรมห้องเรียนรักการอ่าน และพัฒนาสื่อนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ตลอดจน

จัดสรรเอกสารแบบเรียนเร็ว ชั้น ป.1-3 ให้แก่นักเรียนทุกคนในสังกัดด้วย (กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท, 2558, หน้า 1)

ชุดกิจกรรม เป็นสื่อประสมที่ประกอบด้วยสื่อมากกว่าสองชนิดขึ้นไป สำหรับให้ผู้เรียน ได้รับความรู้ที่ต้องการ โดยจัดเป็นชุด ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ ใบกิจกรรม ใบงาน วัสดุ อุปกรณ์ใบความรู้ รวมทั้งแบบประเมินผล สำหรับส่งเสริมผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตาม ความสามารถและความสนใจ ผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมไปศึกษาได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ฝึกการตัดสินใจ การทำงานกลุ่ม ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ แนวทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างความมั่นใจและช่วยลดภาระของผู้สอน (สุวิทย์ มูลคำ, 2553, หน้า 436) ชุดกิจกรรมยังช่วยถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่ สลับซับซ้อน เร้าความสนใจผู้เรียน ผู้เรียนรู้จักมุ่งหมายของการเรียน ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ู้การกระทำของตนเองและสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2555, หน้า 436) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยจะทำให้นักเรียนมี ความสามารถในการอ่านมากขึ้น

ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม สามารถส่งเสริมทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพคือศรีนครทุมโยมา (2553) การ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับ แบบปกติ บุญผา มาระวิชัย (2553) การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน บ้านป่าลั่น จังหวัดเชียงราย ธนภรณ์ ชันคำนันตะ (2555) การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับ ใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โรงเรียนเทพพิทักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จุฑามาศ ศรีวิลัย (2556) ชุดฝึกทักษะการ อ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรรฐราชวรานุกุล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ จิรวดี จันท์แสง (2556) การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 และศิริบุรณ์ เบ็ญณรงค์ (2559) การใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตาม รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญข้างต้น ดังนั้นเพื่อเป็นพื้นฐานการอ่านในระดับต่อไป จึงมีความสำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่างๆ เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สาระที่ 2 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด

เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน จากสภาพปัญหาด้านการอ่านผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและส่งเสริมทักษะการอ่าน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถส่งเสริมทักษะการอ่าน
2. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน
4. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง (cluster random sampling) จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านภาษาไทย

2.2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

3. ระยะเวลาในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กำหนดเวลาในการวิจัยจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์รวม 28 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาในการวิจัยได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านตามหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดขอบเขตเพื่อสร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13ชุด ดังนี้

1. ชุดที่ 1สระ-ะ สระ-า พาสุนัข
2. ชุดที่ 2สระ-อิ สระ-อีพี
3. ชุดที่ 3สระ-อี สระ-ือ คือ
4. ชุดที่ 4สระ-อุ สระ-ู ผู้
5. ชุดที่ 5สระ-เอะ สระ-เอ เร่มา
6. ชุดที่ 6สระ-แอะ สระ-แอ
7. ชุดที่ 7สระ-โอะ สระ-โอ โตไวไว
8. ชุดที่ 8สระ-เออะ สระ-ออ ขอทำดี
9. ชุดที่ 9สระ-เอะ สระ-เอ เธอรักฉัน
10. ชุดที่ 10สระ-เอียะ สระ-เอีย เคล้าเคลียกัน
11. ชุดที่ 11สระ-เอือะ สระ-เอือ เชื่อว่ารัก
12. ชุดที่ 12สระ-อัวะ สระ-อัว อย่ามัวนอน
13. ชุดที่ 13สระ-อำ สระ-ไอ เราร้องไชโย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่จัดเป็นระบบและขั้นตอน มีความสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมและการประเมินผล ทั้งนี้

เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วย คำชี้แจง คู่มือ ชื่อหน่วย จุดมุ่งหมาย ใ้กิจกรรม สื่อ การประเมินผล นักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดทักษะการอ่าน

การพัฒนาชุดกิจกรรม หมายถึง การสร้างชุดกิจกรรมดำเนินการตามขั้นตอน 10 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา 2) กำหนดหน่วยการสอน 3) กำหนดหัวเรื่อง 4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ 5) กำหนดวัตถุประสงค์ 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) กำหนดแบบประเมินผล 8) เลือกและผลิตสื่อการสอน 9) หาประสิทธิภาพและ 10) ใช้ชุดกิจกรรม

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะ การอ่านภาษาไทย จากประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ หาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง การแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการประสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเป็นคำหรือเป็นประโยค สื่อความหมายถ่ายทอดความคิด และพัฒนาความคิด

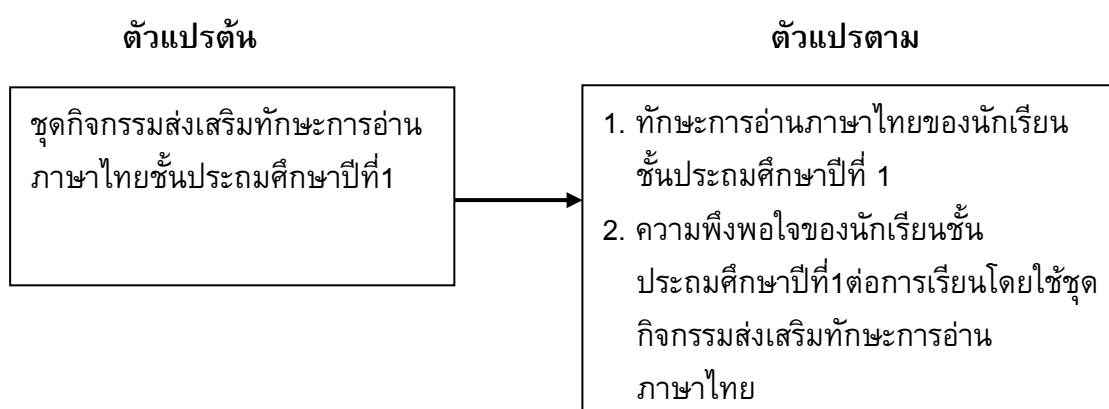
ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบหรือเกี่ยวข้องเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัดได้โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 3 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert)

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมเกิดความเป็นเอกภาพมีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

พัฒนาความรู้ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และได้้นำแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ มาเป็นแนวทางในการการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและฝึกฝนจนเกิดทักษะการอ่าน อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น สำหรับขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการอ่าน ดำเนินการตามขั้นตอน 10 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหา 2) กำหนดหน่วยการสอน 3) กำหนดหัวเรื่อง 4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ 5) กำหนดวัตถุประสงค์ 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) กำหนดแบบประเมินผล 8) เลือกและผลิตสื่อการสอน 9) หาประสิทธิภาพ และ 10) ใช้ชุดกิจกรรมและจากการศึกษางานวิจัยพบว่าทักษะการอ่านภาษาไทย สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้โดยใช้ชุดกิจกรรม ได้แก่ งานวิจัยของฤชทัย ไชยขาว (2551); ศรีนคร ทุมโยมา (2553); บุปผา มาระวิชัย (2553); ธนภรณ์ ชันคำนันตะ (2555); จุฑามาศ ศรีวิลัย (2556); จิรวดี จันทร์แสง (2556); และศิริบูรณ์ เบญญณรงค์ (2559) ดังนั้นการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิดจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย
- 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย
- 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.4 คุณภาพผู้เรียน
- 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2. การพัฒนาชุดกิจกรรม

- 2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
- 2.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
- 2.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
- 2.4 ประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรม
- 2.5 ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม
- 2.6 จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรม
- 2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
- 2.8 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

3. ทักษะการอ่าน

- 3.1 ความหมายของการอ่าน
- 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 3.3 จุดมุ่งหมายในการอ่าน
- 3.4 องค์ประกอบในการอ่าน
- 3.5 หลักการอ่าน
- 3.6 ขั้นตอนการสอนอ่าน
- 3.7 การประเมินความสามารถในการอ่าน

4. ความพึงพอใจต่อการเรียน

- 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

- 4.2 จุดมุ่งหมายของความพึงพอใจ
- 4.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 4.4 การวัดความพึงพอใจ
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 1-59) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สรุปได้ว่า การเรียนภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารให้มีความเข้าใจตรงกัน สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างสันติสุข

2. เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง มีดังนี้

1. การอ่าน การออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ศักยภาพและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การเรียนภาษาไทย จะเรียนรู้ในเรื่องการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระไว้ 5 สาระ แต่ละสาระประกอบด้วยมาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจในธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า สาระและมาตรฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาในสาระที่ 1 การอ่าน ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

สรุปได้ว่าเมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรจะมีคุณภาพในการอ่าน การเขียนคัดลายมือ การเล่าเรื่อง การสะกดคำ และสามารถสรุปเรื่องจากการอ่านได้

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 มาตรฐาน ท1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ
2. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน
5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องสั้นๆ
	- บทร้องเล่นและบทเพลง
	- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจเช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่านเช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6)

สรุปได้ว่า ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ ความหมายของคำ ข้อความ ตอบคำถามเล่าเรื่องย่อคาดคะเนเหตุการณ์อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่านความหมายของเครื่องหมายสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวันและมีมารยาทในการอ่าน

ชุดกิจกรรม

การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีสื่อและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ จึงจะสามารถทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ซึ่งชุดกิจกรรม เป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้เรียนรู้และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ควบคู่กันไป นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ชุดกิจกรรม (learning activities package) เป็นคำที่มีความหมายเดียวกันกับชุดการเรียนการสอน ในภาษาอังกฤษจะเรียกต่างกันว่า learning package, instruction package หรือ instruction kite เดิมใช้คำว่า “ชุดการสอน” เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง การเรียนรู้เป็นกิจกรรมของผู้เรียนและการสอนเป็นกิจกรรมของครู กิจกรรมของครูกับผู้เรียนจะต้องเกิดขึ้นคู่กัน บุญเกื้อ ควรหาเวช (2546, หน้า 91) และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้คำว่า “ชุดกิจกรรม” ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ซึ่งสามารถแก้ปัญหาทางหาศึกษาบางประการ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน ชุดกิจกรรมในที่นี้จะใช้คำว่าชุดกิจกรรม (learning activities package) มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้มากมาย ดังนี้

ภพ เลหาไฟบุญ (2542, หน้า 48) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่าเป็นการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและให้เกิดความสะดวกต่อการใช้การเรียนการสอน

สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์ (2545, หน้า 2-3) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อแนวใหม่ที่มุ่งสนับสนุน การปฏิรูปการศึกษาของไทย และการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สอนเป็นคู่มือเพื่อให้ครูใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดี คมประพันธ์ (2547, หน้า 20) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดทักษะในการเรียนรู้การแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

สุชาติ อ่อนประไพ (2548, หน้า 12) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดขึ้น โดยใช้สื่อหลายอย่างประกอบกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ปฏิบัติด้วยตนเอง จนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะ ส่วนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำกิจกรรมต่างๆ ไปฝึกให้กับผู้เรียนและผู้เรียนจะเกิดกระบวนการเรียนรู้

กนกวรรณ เหลืองทอง (2549, หน้า 8) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่จัดอย่างเป็นระบบ โดยสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและสื่อความหมายให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

ปวีณสุตา ร่มพะยอม (2549, หน้า 38) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสมที่มีการนำวิธีการจัดระบบมาใช้ในการนำเสนอเนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยอาศัยสื่อที่หลากหลายซึ่งทำหน้าที่ต่างๆ เช่น สร้างความสนใจ นำเสนอเนื้อหา ข้อเท็จจริง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม ตามขั้นตอนที่ระบุไว้และตามความสามารถและรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้นๆ

ปวีณกร ดำเนินลอย (2551, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุด ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของชุดกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้

แคปเปอร์, และแคปเฟอร์ (Kaper, & Kapfer, 1972, p.3) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้หรือชุดกิจกรรม เป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำ ที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ จนบรรลุพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ และเนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นชุดกิจกรรมนั้น ได้ขอบข่ายความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาจะต้องตรงและชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียน

กู๊ด (Good, 1973, p.306) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ โปรแกรมการสอนทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะมีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหาแบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้อย่างชัดเจน ชุดกิจกรรมนี้ ครูเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ศึกษา และฝึกฝนตนเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำเท่านั้น

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา รายวิชา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ของแต่ละหน่วย มีลักษณะเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีการจัดเป็นระบบขั้นตอนต่างๆ โดยครูผู้สอนนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนใช้ศึกษาและฝึกฝนได้ด้วยตนเองตามความสามารถ และตามความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนเป็นแบบกระบวนการกลุ่ม มีสื่อประกอบการใช้กิจกรรมขณะเดียวกันและมีการประเมินผลการเรียนภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ โดยที่ผู้เรียนแสดงออกอย่างเต็มตามศักยภาพ และเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งนี้อาจมีรูปแบบแตกต่างกันออกไปซึ่งส่วนมากประกอบด้วย คำชี้แจง คู่มือ หัวข้อหรือชื่อหน่วย จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ สื่อ การประเมินผล ช่วยประหยัดเวลา เพิ่มความสะดวกแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งานซึ่งชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ (2523, หน้า 118) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมสำหรับการประกอบการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบการสอน เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้พุดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ชุดกิจกรรมชุดนี้จะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนในรูปแบบของศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์อาจมีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียน ในศูนย์กิจกรรมการเรียนรู้นั้น สื่อการเรียนอาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ได้ใช้ร่วมกันได้ ผู้ที่เรียนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้วผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เอง ระหว่างประกอบกิจกรรมหากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดกิจกรรมเอกัตภาพหรือชุดกิจกรรมรายบุคคล หรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามลำดับชั้นความสำคัญ ความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้ว จะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันเองได้ผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้แนะนำหรือ ผู้ประสานงานทางการเรียน

4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่ผู้สอนกับผู้เรียน อยู่ต่างถิ่นต่างเวลากันมุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้ามาเรียน ประกอบด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนซ่อมเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุดกิจกรรมทางไกล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช นอกจากนี้ยังมีชุดการฝึกอบรม ชุดกิจกรรมของผู้ปกครอง ชุดกิจกรรมทางไปรษณีย์

คณะอนุกรรมการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์และผลิตอุปกรณ์การสอน วิทยาศาสตร์ (2524, หน้า 250-251) ได้แบ่งประเภทชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมสำหรับจัดให้ครูโดยเฉพาะมีคู่มือและเครื่องมือสำหรับครู ซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้สอนให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่คาดหวัง ครูเป็นผู้ดำเนินการควบคุมกิจกรรมทั้งหมด ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยมีครูเป็นผู้ดูแล

2. ชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียน เป็นชุดกิจกรรมสำหรับจัดให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ครูมีหน้าที่เพียงจัดอุปกรณ์และมอบชุดกิจกรรมให้แล้วคอยรับรายงานเป็นระยะๆ ให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหาและประเมินผลชุดกิจกรรมนี้ จะฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาจากโรงเรียนไปแล้ว ก็สามารถเรียนรู้หรือศึกษาสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

3. ชุดกิจกรรมที่ครูและผู้เรียนใช้ร่วมกัน ชุดนี้มีลักษณะผสมระหว่างชุดแบบที่ 1 และชุดแบบที่ 2 ครูเป็นผู้คอยดูแล และกิจกรรมบางอย่างครูต้องเป็นผู้แสดงนำให้ผู้เรียนดู และกิจกรรมบางอย่างผู้เรียนต้องทำด้วยตนเอง ชุดกิจกรรมแบบนี้เหมาะอย่างยิ่งที่จะใช้กับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจะเริ่มฝึกให้รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ดูแล

จากเอกสารดังกล่าว ชุดกิจกรรมแต่ละประเภทเอื้อประโยชน์อย่างมาก ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ช่วยเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนให้น้อยลง เพราะมีสื่อต่างๆ มาช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ให้ชัดเจนขึ้น การเรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ครั้นนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับประกอบการบรรยายหรือสำหรับครู เพื่ออรรถประโยชน์ต่อผู้สอนได้หลายประการ

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีหลายประเภท แบ่งออกเป็น ชุดกิจกรรมสำหรับครู สำหรับผู้เรียนและสำหรับครูและผู้เรียนใช้ร่วมกัน หรือแบ่งเป็นชุดกิจกรรมแบบบรรยาย แบบกิจกรรมกลุ่ม และแบบรายบุคคล ชุดกิจกรรมแต่ละประเภทจะกำหนดบทบาทครูและผู้เรียนแตกต่างกัน การเลือกผลิตชุดกิจกรรมชนิดใดนั้น ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของผู้ผลิตเอง

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมสำหรับประกอบการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ ให้ครูใช้ประกอบการสอนเพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้พุดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาหรือข้อสงสัยที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่ออรรถประโยชน์ต่อผู้สอนได้หลายประการ

3. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ (2523, หน้า 120-121) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือสำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรม หรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม
2. คำสั่งหรือการมอบหมายงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสมและ กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่ม และรายบุคคล

4. การประเมิน เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน การค้นคว้า และผลของการเรียนรู้ในรูปแบบทดสอบต่างๆ

สมจิต สวชนไพบูลย์ (2537, หน้า 43) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อชุด หมายถึง ลำดับที่ของชุดและหัวข้อเรื่อง
2. เวลา หมายถึง กำหนดเวลาเรียนเป็น 50 หรือ 100 นาที ตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร
4. ข้อชวนคิด หมายถึง การกำหนดคติพจน์ให้คิดนำไปสู่การสร้างจิตสำนึก การพึ่งพาตนเอง
5. กิจกรรม หมายถึง การกำหนดงานปฏิบัติ การอ่านค้นคว้าจากเอกสาร หนังสือเรียน การทดลอง โดยมีวัสดุอุปกรณ์ให้
6. การตรวจสอบบทสรุป หมายถึง การตรวจสอบข้อความที่สรุปไว้ให้ว่าถูกต้อง กับความเข้าใจมากน้อยเพียงไร
7. การทำกิจกรรมสะสมคะแนน หมายถึง การให้ผู้เรียนเลือกทำกิจกรรม ตามลำดับ ความสนใจ
8. การตอบคำถามท้ายกิจกรรม หมายถึง การกำหนดคำถามตามจุดประสงค์ให้ผู้เรียนตอบ
9. การตรวจคำตอบ หมายถึง การให้ผู้เรียนตรวจคำตอบด้วยตนเองโดยดูจาก แบบเฉลยคำตอบที่ให้ไว้
10. แบบประเมินผลด้วยตนเอง หมายถึง แบบฟอร์มให้ผู้เรียนกรอกคะแนนที่ได้ จากการประเมินผลด้วยตนเอง

กรรณิกา ไผทจันทร์ (2541, หน้า 83-84) ได้จัดทำชุดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมตาม วิธีการวิจัย มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุชื่อเนื้อหาการเรียนรู้
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
3. จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายให้ผู้เรียนต้องทำให้บรรลุผล เมื่อจบกิจกรรม
4. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาในการเรียนชุดกิจกรรมนั้น
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินการกับชุดกิจกรรมนั้น
6. เนื้อหา เป็นรายละเอียดที่ต้องการให้ผู้เรียนทราบ

7. กิจกรรม เป็นส่วนที่ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรมวรรณพิพา รอดแรงคำ, และพิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ (2542, หน้า 1-2) ได้กล่าวว่าชุดกิจกรรม มีองค์ประกอบที่สำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่บอกให้ทราบถึงลักษณะที่ต้องการฝึก
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายและความสำคัญของกิจกรรม
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้นๆ
 - 3.1 จุดมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนที่บอกจุดมุ่งหมายปลายทางหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามกิจกรรมนั้น
 - 3.2 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เป็นส่วนที่ชี้ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่กำหนดโดยสังเกตและวัดได้ และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง
4. แนวคิด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนคติของกิจกรรมนั้น
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุจำนวนโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7. ขั้นตอนการดำเนิน เป็นส่วนที่ระบุวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วิธีจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แต่ละทักษะ

7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ฝึกปฏิบัติการทดลอง

7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้รับมาจากขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและแม่นยำ

8. การประเมินผล เป็นการทดสอบผู้เรียนหลังจากจบบทเรียนของแต่ละกิจกรรม

9. ภาคผนวก เป็นส่วนที่ให้ความรู้กับครูผู้สอน

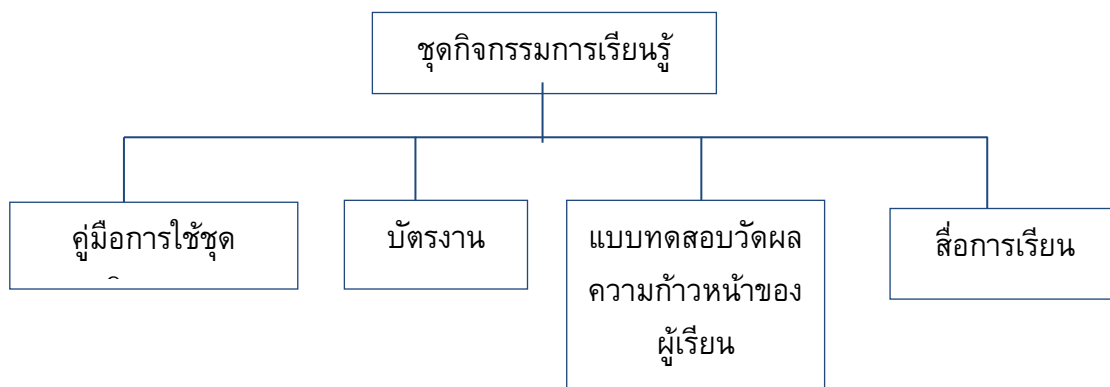
บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 169-170) ได้แบ่งองค์ประกอบของชุดกิจกรรมออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ชุดกิจกรรมศึกษาและปฏิบัติตามที่ให้ผู้เรียนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งที่ครูควรเตรียมก่อนสอน บทบาทของผู้เรียน ในกรณีของชุดกิจกรรมที่มุ่งใช้กับกลุ่มย่อย

2. บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามขั้นตอนของการเรียน

3. แบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจว่าเมื่อเรียนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

4. สื่อการเรียนต่างๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษา มีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียน โปรแกรม หรือ ประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่างๆ เทปบันทึกเสียง फिल्मสตริป สไลด์ขนาด 2 x 2 นิ้ว ของจริง เป็นต้น

ภาพ 2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ที่มา : บุญชม ศรีสะอาด (2537, หน้า 169-170)

ทิศนา แคมมณี (2545, หน้า 10-12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างดี เพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมให้เป็นไปอย่างมีระบบสมบูรณ์ในตนเอง ควรประกอบด้วย

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วย หมายเลขกิจกรรม ชื่อกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรมนั้น
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น
4. ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหลักของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง
6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุเวลาโดยประมาณว่า กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ครูในการดำเนินการตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่าน เกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ คือ คำชี้แจง คู่มือ ชื่อหน่วย จุดมุ่งหมาย กิจกรรม สื่อ และการประเมินผล

4. ประโยชน์และคุณค่าของชุดกิจกรรม

ในการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนนั้นนักการศึกษาได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524, หน้า 174) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู ลดบทบาทในการบอกของครู
2. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะสื่อประสมที่ได้จัดไว้ในระบบเป็นการแปรเปลี่ยนกิจกรรมและช่วยรักษาระดับความสนใจของผู้เรียนตลอดเวลา
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ทำให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ พิจารณาข้อมูล ฝึกความรับผิดชอบและการตัดสินใจ
4. เป็นแหล่งความรู้ที่ทันสมัยและคำนึงถึงหลักจิตวิทยา
5. ช่วยขจัดปัญหาขาดแคลนครู เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้
6. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ เพราะสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลา

นิพนธ์ ศุขปรีดี (2525, หน้า 63-64) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมจะลดลงภาระของผู้สอน เมื่อมีชุดการสอนสำเร็จแล้ว ครูผู้สอนดำเนินการสอนตามคำแนะนำที่มีมาให้ในชุดการสอนตามลำดับขั้น แต่ละขั้นตอนของการสอนจะใช้สื่อและกิจกรรมตามคำแนะนำที่มีไว้ให้พร้อม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำสื่อใหม่เพิ่มเติม เพราะชุดกิจกรรมจะสามารถใช้ได้ตามที่ครูสอนหยิบใช้
2. ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน การสอนแบบเดิมครูผู้สอนแต่ละคนคนอาจจะสอนหลายแบบในเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดปัญหาความแตกต่างในด้านประสิทธิภาพของการสอน การมีชุดกิจกรรมจะแก้ไขปัญหานี้ได้
3. ชุดกิจกรรมมีจุดมุ่งหมายที่ชัดที่เป็นพฤติกรรม (behavioral objective) มีข้อแนะนำกิจกรรมการใช้สื่อการสอน และข้อทดสอบประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนไว้อย่างพร้อมมูล
4. ชุดกิจกรรมทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอย่างเชื่อถือได้ เพราะชุดกิจกรรมผลิตขึ้นด้วยวิธีการนำเข้าสู่ระบบ (system approach) โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะนั้นๆ นักโสตศึกษา นักจิตวิทยา ครู ผู้เชี่ยวชาญการวัดผล ผู้เรียน ผู้ปกครอง ร่วมกันผลิตชุดการสอน โดยมีการทดลองใช้ และปรับปรุงจนแน่ใจได้ผลดีหลายครั้ง

ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ จึงจะนำออกมาใช้ทั่ว ๆ ไป เพื่อแน่ใจได้ว่า ครูได้ใช้ชุดกิจกรรมในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ข้อทดสอบด้วยตนเองหลังการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง จบกระบวนการของชุดกิจกรรม ผู้เรียนจะทดสอบผลสำเร็จของตนเองว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยการทำข้อสอบหลังการเรียนรู้ แล้วตรวจคำตอบที่เฉลยไว้ด้วยตนเอง เพื่อทราบผลการเรียนของตนเองว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ข้อทดสอบหลักบทเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

5.1 ข้อทดสอบที่ผู้เรียนตรวจคำตอบเอง

5.2 ข้อทดสอบที่ครูเป็นผู้ตรวจคำตอบเอง

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533, หน้า 235) และชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, หน้า 117) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่า ไม่ว่าจะเป็นการสอนประเภทใด ย่อมมีคุณค่าต่อการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ในการเรียนการสอน คือ

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องกล การทำงานของอวัยวะในร่างกาย การเจริญเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ ฯลฯ ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี

2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียน เรียนได้ตลอด ไม่ว่าอาจารย์ผู้สอนจะมีสภาพหรือความคับข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดกิจกรรมถ่ายทอดเนื้อหาแทนครูได้ ด้านนี้ครูที่พูดไม่เก่งสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ในกรณีครูขาด ครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนได้โดยใช้ชุดกิจกรรมที่มีใช้เข้าป็นิ่งคุ่มชั้น ปลอ่ยนักเรียนให้อยู่เฉย ๆ เหมือนที่ครูส่วนใหญ่ทำอยู่อย่างในปัจจุบัน เพราะเมื่อเนื้อหาวิชาอยู่ในชุดการสอนเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนแทนไม่ต้องเตรียมตัวอะไรมากนัก

8. สำหรับชุดการสอนหรือ ชุดกิจกรรมรายบุคคลและชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทางไกล เช่นที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จะช่วยให้การศึกษามวลชนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนได้เองที่บ้าน ไม่ต้องเสียเวลาและเงินทองนั่งรถเมล์ไป

เรียนที่มหาวิทยาลัย นักศึกษาต่างจังหวัดก็ไม่ต้องเสียค่าหอพัก ไม่ต้องเสียค่าอาหาร และค่าสังสรรค์กับเพื่อนๆ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, หน้า 121) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมว่า “ไม่ว่าจะเป็นชุดกิจกรรมประเภทใด ย่อมมีคุณค่าต่อการเพิ่มคุณภาพในการเรียนการสอน หากได้มีการผลิตที่มีการทดสอบ วิจัยแล้วด้วยกันทั้งนั้น” คุณค่าของชุดกิจกรรมสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหา ประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน มีลักษณะเป็นนามธรรมสูง เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล อวัยวะของร่างกาย การเจริญเติบโตของสัตว์ชั้นต่ำ เป็นต้น ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
2. ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อม ความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมที่ผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันที โดยเฉพาะผู้สอนที่ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า
5. ทำให้การเรียนการสอนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ผู้เรียนได้ตลอดเวลาไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพขัดข้องทางอารมณ์เพียงใด
6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน ชุดกิจกรรมทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูจะพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดกิจกรรมที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว
7. ในกรณีที่ครูขาด ครูอื่นสามารถสอนแทนได้โดยใช้ชุดกิจกรรม ครูไม่ต้องเข้าไปนั่งคุมชั้น หรือปล่อยให้ผู้เรียนอยู่เฉยๆ เพราะเนื้อหาอยู่ในชุดกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ครูผู้สอนแทนไม่ต้องเตรียมตัวอะไรมากนัก

สมจิต สวนไพบุลย์ (2535, หน้า 39) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการเรียน ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองตามเอกัตภาพ ความสามารถของตน
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
3. ใช้สอนซ่อมเสริมให้ แก่ผู้เรียนที่ยังเรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน
5. ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน
7. ผู้เรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. ผู้เรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู
9. ช่วยลดภาระของครูในการสอน
10. ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีผู้เรียนจำนวนมาก

11. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้ ไม่ต้องคอยฟังผู้สอน

12. การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่

13. ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน

บุญเกื้อ คอรรหาเวช (2546, หน้า 110–111) กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรม ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน

2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย

3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดกิจกรรมไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที

5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน

6. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

คณาภรณ์ รัตมีมารีย์ (2547, หน้า 24-28) กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ 5 ประการ คือ

1. ผู้เรียนสามารถทดสอบตนเองก่อนว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด หลังจากนั้นก็เริ่มเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบทำให้ไม่ต้องเสียเวลากลับมาเรียนใหม่ในสิ่งที่รู้แล้ว

2. ผู้เรียนสามารถนำบทเรียนไปเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพอใจไม่จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

3. เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้ และได้ทราบผลการเรียนของตนเองเลยเช่นกัน

4. ผู้เรียนมีโอกาสได้พบปะกับผู้สอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับผู้มีปัญหาในขณะที่เรียนชุดการเรียนที่เรียนด้วยตนเอง

5. ผู้เรียนจะได้รับคะแนนอะไรนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเอง ไม่มีคำว่าสอบตกสำหรับผู้เรียนไม่สำเร็จ แต่จะให้ผู้เรียนกลับไปศึกษาเรื่องเดิมนั้นใหม่จนผลการเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุดกิจกรรมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู เป็นการสร้างความมั่นใจและลดภาระการสอนของครู แก่ปัญหาขาดแคลนครูเพราะผู้เรียน

สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมจากชุดกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ มีความทันสมัยก็สามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียน แต่มีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

5. ขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรมมีดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, หน้า 122-123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการผลิต ชุดกิจกรรมเป็น 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาการออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอะไรบ้าง แล้วกำหนดออกมาเป็น 4-6 เรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปรวมแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือก และการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลอง เล่นเกม เป็นต้น
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ ถือว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ
9. หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นการประกันว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรมและตามระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนในการใช้ดังนี้

10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นความรู้เดิม

10.2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

10.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นสอน)

10.4 ขั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์และหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

บัทส์ (Butts, 1974, p.85) ได้เสนอหลักการสร้างชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

1. ก่อนจะสร้างจะต้องกำหนดคร่าว ๆ ก่อนว่า จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อะไร

2. ศึกษางานด้านวิทยาศาสตร์และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ

3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาที่สอดคล้องกัน

4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก

6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม

7. กำหนดการประเมินผลว่าจะประเมินก่อนหรือหลังเรียน

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าว ผู้วิจัยได้ยึดแนวการสร้างมาบูรณาการให้สอดคล้องกับกระบวนการของชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ (2523) สร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6. จิตวิทยาที่นำมาใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2531, หน้า 119) กล่าวว่าไว้ว่า มีแนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างนวัตกรรม ดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. เพื่อยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

3. มีสื่อการเรียนรู้ใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนและช่วยในการสอนของครู

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่เปลี่ยนไป โดยเปลี่ยนแปลงจากครูเป็นผู้นำกิจกรรมต่างๆ เป็นผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น

บลูม (Bloom, 1976, pp.115-124) กล่าวว่าการสอนที่มีคุณภาพประกอบด้วย ลักษณะ 4 ประการ คือ

1. การให้แนวทาง คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจว่าเมื่อเรียนเรื่องนั้นแล้วจะต้องมีความสามารถอย่างไร ต้องทำอะไรบ้าง
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเสริมแรง ทั้งการเสริมแรงภายนอก เช่น สิ่งของ การกล่าวชื่นชม หรือการเสริมแรง ภายในตัวผู้เรียนเอง เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ฯลฯ
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง ต้องมีการแจ้งผลการเรียน และข้อบกพร่องให้ผู้เรียนทราบ

สรุปได้ว่า จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษา และปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ (2523, หน้า 117-120) ได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมที่นำมาใช้ในระบบการศึกษานั้น ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด 5 ประการสรุปได้ดังนี้

แนวคิดที่ 1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความถนัด สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น ในด้านการจัดการเรียนการสอนรายบุคคล หรือสอนตามเอกัตภาพการศึกษาโดยเสรี การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระ ในการเรียนตามสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยครูคอยแนะนำตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนการสอนจากเดิมที่ยึดครูเป็นแหล่งเรียนรู้ มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด อีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเองจากสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้ในรูปกิจกรรม

แนวคิดที่ 3 การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่างมาช่วยการสอนให้เหมาะสม และใช้แหล่งความรู้สำหรับนักเรียนแทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนอยู่ตลอดเวลา แนวทางใหม่ในการเรียนรู้จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรม เพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อช่วยครูสอนและช่วยผู้เรียน

แนวคิดที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม
เดิมนักเรียนเป็นฝ่ายรับความรู้จากครูเท่านั้น แทบจะไม่มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นต่อ
เพื่อนๆ และต่อครู นักเรียนจึงขาดทักษะการแสดงออก และการทำงานเป็นกลุ่ม จึงได้นำ
กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ประกอบกิจกรรม
ด้วยกัน ซึ่งนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้
โดยจัดสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึง ระบบการเรียนการสอนที่
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง ได้ทราบว่าการตัดสินใจ
หรือการปฏิบัติของตนถูกหรือผิด ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้นักเรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือ
ผิด อันจะทำให้การกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต และได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตาม
ความสามารถและความสนใจของตนเอง

แนวคิดพื้นฐานเพื่อนำมาสร้างชุดกิจกรรม เกิดจากหลักการและทฤษฎี ซึ่ง
ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 ประการดังนี้

แนวคิดที่ 1 เป็นแนวคิดตามหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่าง
บุคคล นักเรียนได้แนวคิดนี้มาจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของ
ผู้เรียน จัดการศึกษาที่ให้มีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามกำลังความสามารถของแต่ละ
บุคคล

แนวคิดที่ 2 เป็นแนวคิดที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงการสอนจากเดิมที่ยึดครูเป็น
ศูนย์กลาง มีครูเป็นแหล่งความรู้มาเป็นการจัดประสบการณ์ และสื่อประสมที่ตรงกับเนื้อหาวิชา
ในรูปของชุดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนหาความรู้ด้วยตนเอง จากชุดการสอน

แนวคิดที่ 3 เป็นแนวคิดที่พยายามจะจัดระบบการผลิตและการใช้อุปกรณ์ มา
เสนอในรูปสื่อประสม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอน มาเป็นสื่อช่วย
ผู้เรียน

แนวคิดที่ 4 เป็นแนวคิดที่พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับ
นักเรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับสภาพแวดล้อม โดยนำสื่อการสอนและทฤษฎี
กระบวนการกลุ่มมาใช้ในการประกอบกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน

แนวคิดที่ 5 เป็นแนวคิดที่ยึดหลักการจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสภาพการณ์
การเรียนรู้เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็นสิ่งต่าง ดังนี้

1. ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. มีการทราบว่าการตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดได้ทันที
3. มีการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำการถูกหรือคิดถูกอัน

จะทำให้การกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต

4. ได้เรียนรู้ที่ละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนเองโดยไม่มีใครบังคับ

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชุดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นนี้ หลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการผลิตชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้คำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น การใช้สื่อดัดแปลงอุปกรณ์ ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่างมาช่วยการสอนให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียนแทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนอยู่ตลอดเวลา แนวทางใหม่ในการเรียนรู้จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องมามีเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทางโดยการจัดการเรียนการสอนในรูปของ กระบวนการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นแนวทางในการผลิตชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพ เป็นมาตรฐานทั้งทางด้านเนื้อหา กิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อม และที่สำคัญเป็นแนวคิดที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

8. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้จริง การทดสอบ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม มีขั้นตอน ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ (2523, หน้า 494) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมและการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. สำหรับทดลองแบบเดี่ยว เป็นการทดลองใช้กับผู้เรียนคนเดียวทำการปรับปรุง แล้วนำมาใช้กับเด็กเก่ง ถ้าสภาพไม่เอื้ออำนวยให้ทดลองกับเด็กอ่อนหรือปานกลาง
2. สำหรับทดลองแบบกลุ่มเล็ก โดยให้เด็กละกันทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 3-5 คน โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมจริงๆ เพียงแต่เป็นกลุ่มเล็ก เป็นการหาข้อบกพร่องในด้านต่างๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไข
3. สำหรับทดลองแบบกลุ่ม เป็นการทดลองที่มีเด็กประมาณ 30-40 คน โดยใช้เด็กละกันทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนจริง

การประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ครูผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 64) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับว่าสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ คือ ด้านความรู้ ความจำ E_1 / E_2 มีค่า 80/80 ขึ้นไป ด้านทักษะปฏิบัติ E_1 / E_2 มีค่า 80/80 ขึ้นไป และเมื่อนำชุดกิจกรรม ไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพแล้วพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ที่สร้างขึ้นไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้ เช่น สภาพห้องเรียน ความพร้อมของ

ผู้เรียน บทบาทและความชำนาญในการใช้ชุดกิจกรรมของครูและผู้เรียน เป็นต้น อาจอนุโลมให้มีระดับผิดพลาดได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ประมาณ 2.5-5% โดยการยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ที่สร้างขึ้น อาจกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

1. “สูงกว่าเกณฑ์ปกติ” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือมีค่าเกินกว่า 2.5% ขึ้นไป

2. “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกิน 2.5%

3. “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5% ก็ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

ทั้งนี้การยอมรับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ดังกล่าวให้ถือว่า ค่าความแปรปรวน 2.5%-5% นั้นคือประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5% เท่านั้น

สมมติเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ E_1 / E_2 เท่ากับ 80/80 ดังนั้น

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งห้องเรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบในระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งห้องเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทหรือท้ายเรื่อง เป็นการประเมินหลังเรียนจบเรื่องแล้ว

บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 153-156) ได้กล่าวถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของสิ่งพัฒนาเพื่อจะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป การหาประสิทธิภาพนิยมใช้เกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีวิธีการ 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 พิจารณาจากจำนวนผู้เรียนมาก (ร้อยละ 80) สามารถบรรลุผลในระดับสูง (ร้อยละ 80) ในกรณีนี้เป็นนวัตกรรมสั้นๆ ใช้เวลาน้อย เนื้อหาที่สอนมีเรื่องเดียว เช่น การสอน 1 บท ใช้เวลาสอน 1 ชั่วโมง เป็นต้น เกณฑ์ 80/80 หมายถึง มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของผู้เรียนที่ทำได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

แนวทางที่ 2 พิจารณาจากผลระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (เช่นร้อยละ 80) ในกรณีใช้การสอนหลายครั้ง มีเนื้อหาสาระมาก เช่น สอน 3 บทขึ้นไป มีการวัดผลระหว่างเรียน (formative) หลายครั้ง เกณฑ์ 80/80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_2)

ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ย เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงถึงจะชี้ถึงประสิทธิภาพได้ กรณีนี้ใช้ร้อยละ 80

80 ตัวแรก ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนเต็มที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือ ระหว่างเรียนหรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวมเกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

สำหรับแนวคิดในการกำหนดเกณฑ์ มีดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ สามารถกำหนดได้หลากหลายขึ้นอยู่กับผู้วิจัยจะกำหนด ถ้าต้องการประสิทธิภาพสูงก็กำหนดค่าไว้สูง เช่น 90/90 แต่ถ้ากำหนดไว้สูงอาจพบปัญหาว่าไม่สามารถบรรลุเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ การที่จะทำให้ผู้เรียนส่วนมากทำคะแนนได้จนเต็ม มีค่าเฉลี่ยจนเต็ม คือ ร้อยละ 90 ขึ้นไป ไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น จึงไม่ค่อยมีการตั้งเกณฑ์ 90/90 ในงานวิจัยบางเรื่องตั้งไว้ต่ำกว่า 80 ทั้งด้านกระบวนการและผลโดยรวม เช่น 70/70 ทั้งนี้อาจเนื่องจากเห็นว่าเรื่องนั้น โดยธรรมชาติเป็นเรื่องที่ยาก เช่น วิชาเรขาคณิต เป็นต้น การตั้งเกณฑ์ไว้สูงจะพบว่าไม่อาจบรรลุเกณฑ์ได้ อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเกินไป เช่น 70/70 ทั้งนี้เพราะถ้าสิ่งที่ครูพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพจริงแล้วจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ได้ การตั้งเกณฑ์ 50/50 หรือ 60/60 แสดงว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนได้โดยเฉลี่ยครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (60%) ซึ่งไม่น่าจะเพียงพอควรพัฒนาได้มากกว่านั้น

2. การเขียนเกณฑ์ 80/80 ไม่ได้หมายถึงอัตราส่วน หรือสัดส่วนระหว่าง 2 ส่วนนี้ โดยทั่วไปไม่ได้แปลความหมายโดยนำมาเปรียบเทียบกัน ดังนั้นครูผู้วิจัยไม่อาจเขียนในรูป 80/80 แต่เขียนในรูปอื่น เช่น 80,80 หรือแม้กระทั่งเขียนว่าใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งกระบวนการและผลโดยรวมก็ได้ การเขียน 80/80 เป็นเพียงแยกส่วนประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเป็นเลข 80 ตัวหน้า กับประสิทธิภาพของผลโดยรวม ซึ่งเป็นเลข 80 ตัวหลัง

3. ครูผู้วิจัยอาจตั้งเกณฑ์ทั้ง 2 ส่วนไม่เท่ากันก็ได้ เช่น ตั้งเกณฑ์เป็น 70/80 ซึ่งหมายความว่าประสิทธิภาพของกระบวนการใช้ 70% ส่วนประสิทธิภาพของผลโดยรวมใช้ 80% ซึ่งไม่นิยมกำหนดในลักษณะดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามไม่จำเป็นที่จะทำอะไรให้สอดคล้องกับความนิยม ข้อสำคัญคือ เหตุผลเบื้องหลังของการตั้งเกณฑ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การตั้งเกณฑ์แบบนั้นมีความเหมาะสม มีเหตุผลที่ดีกว่า

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่า จะกำหนดเกณฑ์เท่าไร โดยด้านความรู้ความจำอาจกำหนดเกณฑ์ 80/80 ขึ้นไป ส่วนด้านทักษะปฏิบัติอาจกำหนดเกณฑ์เป็น 70/70 ขึ้นไป โดยเลขตัวแรกหมายถึงคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนด้านกระบวนการ ส่วนเลขตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนด้านผลลัพธ์ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเท่ากับ 80/80

ทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่าง การอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับ ภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่ อ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การใช้วิธีการอ่านที่ ถูกต้องฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางขึ้น นัก การศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่าน มีดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 24-27) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็น ปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาชีวิตของบุคคลผู้ใฝ่ใจในการศึกษาเล่าเรียน การอ่านทั่วไปแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การอ่านในใจ ได้แก่ การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่มีผู้บันทึกไว้เป็นลาย ลักษณะอักษร แล้วผู้อ่านแปลสัญลักษณ์นั้นให้ตรงตามความต้องการของผู้บันทึก การอ่านใจจึง ใช้เพียงสายตากวาดไปตามตัวอักษรแล้วใช้ความคิดแปลความ ตีความ รับสารต่างๆ ที่อ่าน นั้นเพื่อประโยชน์ในการรับรู้ ความคิดและความบันเทิง

2. การอ่านออกเสียง คือการอ่านหนังสือโดยการที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมาดังๆ ในขณะที่อ่านโดยมีจุดมุ่งหมายต่างกันออกไป ในบางโอกาสกระทำเพื่อความมุ่งหมายหลายๆ ประการรวมกัน หรือมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ

นอกจากนี้ ได้เสนอแนะในการใช้ความสามารถของการอ่านตามเป้าหมายของ การสอนอ่านว่า ควรมุ่งไปสู่การอ่านเป็น นับตั้งแต่เริ่มการสอน อีกทั้งให้ข้อสังเกตที่น่าสนใจอีก ว่า การสอนอ่านไม่ควรมุ่งเพื่ออ่านออกเท่านั้น ควรสอนอ่านเพื่อใช้การอ่านได้ไปเรียนรู้ และ ขยายประสบการณ์ให้กว้างขวางและต่อเนื่อง และยังกล่าวถึงลักษณะของการอ่านตามลักษณะ การใช้ประโยชน์ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาคำตอบ
2. การอ่านเพื่อเข้าใจลำดับเหตุการณ์
3. การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
4. การอ่านเพื่อถอดโครงเรื่อง-ย่อความ
5. การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ
6. การอ่านเพื่อค้นคว้ารายงาน
7. การอ่านบทประพันธ์ร้อยกรอง-ถอดบทประพันธ์
8. การอ่านอย่างพินิจ

บันลือ พฤษะวัน (2545, หน้า 6-8) กล่าวถึงความสามารถของการอ่านในมิติใหม่การสอนอ่านทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไว้ 4 ประการ คือ

1. การอ่านออก เป็นการอ่านที่ใช้การประสมเสียงของตัวอักษร หรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งเรียกกันว่า อ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้องแตกฉาน สร้างประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง

2. การอ่านได้ เป็นการอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรออกเสียงคำเป็นประโยคทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง

3. การนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นการพัฒนาความคิดโดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้านตั้งแต่การสังเกตการจำรูปคำการใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความตีความหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นแนวคิดแนวปฏิบัติ

4. การอ่านเป็น เป็นการพัฒนาความคิดโดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้านตั้งแต่การสังเกตการจำรูปคำการใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความตีความหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 45) ให้ความหมายว่าการอ่านหมายถึงการแสดงความเข้าใจที่เกิดขึ้นจากการแปลสัญลักษณ์คือตัวอักษรที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงไว้

สนธิ สัตโยภาส (2545, หน้า 92) ให้ความหมายของการอ่านหมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรมาเป็นความคิดจากนั้นจึงนำความรู้ความคิดหรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่างๆเมื่อถึงเวลาอันควร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความหลากหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร ถ้าพิจารณาการอ่านในลักษณะของกระบวนการแล้วก็ให้คำจำกัดความว่าเป็นลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้ แต่ถ้าพิจารณาการอ่านในลักษณะของกระบวนการที่ซับซ้อนแล้วก็จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ จิตวิทยาพัฒนาการ ภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการศึกษา และวิชาการศึกษา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 28) ได้กล่าวว่า การอ่านหมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อความเข้าใจ คิด นับ (ไทยเดิม)

ประภาศรี สีหอำไพ (2548, หน้า 333) ได้กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ลักษณะของการรับสารผ่านทางสายตา ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์หรือรหัสของสารที่ผู้เขียนสารมาถึงผู้รับสารคือผู้อ่าน เมื่อผู้อ่านรับภาพหรือตัวอักษรแล้วก็ส่งไปที่สมองตีความหมายและเก็บคำไว้เพื่อจดจำรำลึกได้ต่อไป

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2548, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์ ซึ่งต้องอาศัยพฤติกรรม 3 ประการคือ การแปลความหมาย การตีความ และการขยายความ

สมพร มั่นตะสูตร (2548, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำ ที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่านทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้างลำดับขั้นของการอ่านจะเริ่มตั้งแต่การทำความเข้าใจในถ้อยคำแต่ละคำ กลุ่มคำแต่ละกลุ่มและเรื่องราวแต่ละเรื่องราวที่เรียงรายต่อเนื่องกัน อยู่ในย่อหน้าหนึ่งหรือในตอนหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจทีละตอนไปตามลำดับ

บันลือ พฤษะวัน (2549, หน้า 6) ได้กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการประสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัว ผสมคำอ่านเป็นคำๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือแตกฉานเท่านั้น
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน หรือฟังผู้อื่นอ่าน แล้วรู้เรื่องราวเรียกอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านยอมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิดโดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านจากข้อ 1, 2 และ 3 และสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านนำผลที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้เราเรียกว่า อ่านเป็น

สรุปได้ว่า การอ่านหมายถึงการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการประสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเป็นคำหรือเป็นประโยค สื่อความหมายถ่ายทอดความคิด และพัฒนาความคิด

2. ความสำคัญของการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

พินิตนันท์ บุญพามี (2542, หน้า 3) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบันเพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวัตถุ

วิทยาการและความนึกคิดการอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความก้าวหน้าได้ทันการอ่านจะ ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ความคิดและวิจารณ์ญาณให้คนเรามีความมั่งคั่งทางวุฒิ ภาวะวุฒิปัญญาและมีความสามารถมากยิ่งขึ้นการอ่านส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้โดยตนเองรวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวมได้อย่างดีการอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ความเข้าใจ ของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ถึงกันให้ประจักษ์ในความจริงและให้สามารถประกอบกิจกรรม ต่างๆอันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 24) กล่าวถึงความสำคัญของการ อ่านและการสอนอ่านคือ การอ่านเป็นประจักษ์ประตูปานแรกที่จะเปิดออกสู่โลกของการศึกษาเล่า เรียน ถ้าการสอนอ่านในช่วงแรกของระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างแตกฉาน เกิดความประทับใจในการอ่าน และปลูกฝังจนเป็นนิสัยรักการอ่าน ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาใน ศาสตร์ต่างๆ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, หน้า 17) สรุปไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการ อ่านที่มีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันเป็นเครื่องมือสำหรับผู้อ่านได้มาซึ่งความรู้ทำให้ จิตใจมีความสุขและความเพลิดเพลินและบุคคลที่พินัยเรียนไปแล้วการอ่านจะช่วยให้เป็นผู้มี ความรู้ทันสมัยไม่ล้าหลัง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 208) ชี้ให้เห็นประโยชน์ และ ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่วไป กล่าวคือมิใช่เป็นการอ่านที่เพื่อความรู้อย่างเดียวและความเพลิดเพลินเท่านั้นแต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่ง ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่างๆด้วย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 9) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่าน เชิงวิเคราะห์ว่ามีความสำคัญใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ข้อความ คำกล่าวอ้างต่างๆ โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่าง ข้ออ้างและข้อสรุป หลักฐานที่นำมากล่าวอ้าง จะช่วยให้เราค้นพบความถูกต้องหรือผิดพลาด ของข้ออ้าง การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว เพื่อให้ทราบเบื้องหน้า เบื้องหลังของเหตุการณ์ประจำ วันที่เกิดขึ้น การอ่านเชิงวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองในแง่มุมต่างๆ เป็น ต้น

สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ (2547, หน้า 39) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการ อ่านเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เราเข้าใจข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจความเป็นไป เป็นมาของเหตุการณ์ต่างๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง สืบหาความสมเหตุสมผลของ ข้อมูลที่ปรากฏ ช่วยให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ ขณะเดียวกันช่วยให้เราไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิด จากตัวอย่างเดียว ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกตหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏทำให้ได้

ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548, หน้า 1) ได้แสดงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต และนอกจากนี้ยังนิยามความสำคัญของการอ่านต่อชีวิตมนุษย์ไว้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. สำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริงการอ่านไม่ได้มีความสำคัญต่อนักเรียนหรือนักเรียนเท่านั้น แต่บุคคลทั่วไปก็สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยการอ่าน การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างรวดเร็ว

2. ความสำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอน และมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา หากเริ่มต้นดีรากฐานการอ่านของเด็กก็จะดี

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, หน้า 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาต่างๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้เพราะประสบการณ์จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมนานเข้าจะทำให้เกิดความคิดและฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกภาพทั้งจิตใจและบุคลิกภาพและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองศาสนาประวัติศาสตร์และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ

สรุปได้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคสังคมข่าวสารและยุคสังคมแห่งการเรียนรู้เนื่องจากการเรียนรู้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วผู้อ่านต้องใช้

ความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะไตร่ตรองอย่างรอบคอบจึงจะสามารถตัดสินใจและดำรงชีวิตได้อย่างถูกต้อง

3. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 90-92) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า การอ่านควรมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน เพราะจะทำให้อ่านได้เร็วและตรงตามความต้องการ ซึ่งความมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ การอ่านทำให้ผู้อ่านมีความรู้รอบกองขยายขอบเขตออกไปจากเดิมที่มีอยู่ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อประกอบอาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ เช่น บทความ บทวิจารณ์ งานวิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้อ่านมีทรรศนะกว้างขวางเพราะจะได้ทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวคิดของผู้เขียน พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้น ๆ เป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระไม่เป็นวิชาการ เช่น นวนิยายเรื่องสั้น วรรณคดีบางอย่าง สารคดีบางชนิด จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับการรู้ความคิด ได้ผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด

4. การอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ การอ่านช่วยชดเชยในสิ่งที่ไม่สมปรารถนาในชีวิตของทุกคนได้ เพราะมนุษย์ทุกคนมีความต้องการเป็นธรรมชาติ คือ ความมั่นคงในชีวิต การยอมรับของคนในสังคม ความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงของทุกคนจะไม่สมปรารถนาทุกประการ การอ่านหนังสือเพื่อชดเชยจะเป็นประโยชน์กว่าหาวิธีชดเชยโดยวิธีอื่น

4. องค์ประกอบของการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการอ่านไว้ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2520, หน้า 259) ได้แบ่งองค์ประกอบของการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ชนิดดังนี้

1. การวิเคราะห์หาความสำคัญเป็นการค้นหาลักษณะเด่นชัดของเรื่องแบ่งออกได้ 3 ชนิดคือ

1.1 คำถามวิเคราะห์ชนิดเป็นความสามารถขั้นต้นของการวิเคราะห์เป็นคำถามที่ให้นักเรียนแจกแจงบอกชนิดลักษณะประเภทของข้อความเรื่องราววัตถุสิ่งของ เหตุการณ์และการกระทำต่างๆตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้

1.2 คำถามวิเคราะห์สิ่งสำคัญเป็นคำถามที่ให้ค้นหาสิ่งที่มีความหมายสำคัญของเรื่องราวในแง่มุมต่างๆ เช่น ให้จับใจความสำคัญที่เป็นเนื้อหาสาระหาผลลัพธ์ผลสรุปความ

เด่นที่มีคุณค่าและความด้อยที่ไร้สาระหรือสิ่งที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อเรื่องนั้นในทางใดทางหนึ่ง

1.3 คำถามวิเคราะห์ที่เป็นเลขนัยเป็นคำถามที่ฝึกให้เป็นคนมีไหวพริบทันคนและเหตุการณ์

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์การวิเคราะห์ชนิดนี้เป็นการค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญใดๆของเรื่องราวและสิ่งของต่างๆ เพื่อให้รู้ว่าอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งใดแบ่งเป็น 8 ลักษณะดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ตามกันได้แก่สิ่งของสองสิ่งขึ้นไปที่เปลี่ยนแปลงและสามารถนำการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ มาตั้งกฎเกณฑ์หรือกำหนดแนวโน้มทำนายไว้ล่วงหน้าได้เมื่อเขียนคำถามให้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ตามกันของเรื่องใดๆ มักจะใช้สำนวนว่า “คำกล่าวใดสอดคล้องกับเรื่องนี้” “สิ่งใดจะเกิดตามมา”

2.2 ความสัมพันธ์กลับกันได้แก่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงจำนวนและขนาดตรงกันข้ามความสัมพันธ์แบบกลับกันมักจะถามว่า “สิ่งใดขัดแย้งกับเรื่องนี้” “ข้อเท็จจริงใดไม่สมเหตุสมผล”

2.3 ไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณลักษณะใดเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันเลยเมื่อถามแบบไม่มีความสัมพันธ์กันมักจะถามว่า “สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้” “สิ่งใดไม่สอดคล้องกับเรื่องนี้”

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับส่วนย่อยเป็นการหาความเกี่ยวข้องระหว่างส่วนย่อยๆ ด้วยกันในแง่มุมต่างๆ เช่น “โคลงบทที่ 2 เกี่ยวข้องเช่นไรกับบทแรก” “ตอนนี้เกี่ยวข้องอย่างไรกับตอนแรก”

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมดมักมีคำถามสัมพันธ์ระหว่างตอนใดตอนหนึ่งของเรื่องนั้นกับเนื้อความทั้งหมดมักจะเขียนว่า “โคลงบทที่ 3 เกี่ยวข้องกับโคลงทั้งบทเช่นไร”

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหลายๆ ส่วนย่อยกับเรื่องทั้งหมดคำถามชนิดนี้ต้องการให้ค้นว่ามีส่วนย่อยใดบ้างและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องกับเรื่องเป็นคำถามที่ให้ค้นว่าหาความเกี่ยวข้องระหว่างเรื่องราวทั้งหมด 2 เรื่องหรือมากกว่าโดยจะให้พิจารณาในแง่ความสอดคล้องขัดแย้งหรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้

2.8 คำถามกลับเป็นคำถามที่ให้บอกตำแหน่งของความสัมพันธ์ทั้ง 7 ลักษณะข้างต้นว่าอยู่ส่วนใดของเรื่องนั้นๆ

3. การวิเคราะห์หาหลักการการวิเคราะห์หาหลักการคือการค้นหาโครงสร้างและระบบของวัตถุสิ่งของเรื่องราวต่างๆ และการกระทำต่างๆ วิธีค้นหาหลักการของเรื่องราวและสิ่ง

สำเร็จรูปใดๆ จะต้องเริ่มต้นด้วยการแยกแยะสิ่งสำเร็จรูปนั้นออกเป็นส่วนย่อยๆ เสียก่อนเพื่อตรวจสอบว่าส่วนย่อยเหล่านั้นทำหน้าที่และมีความสำคัญอะไรบ้าง

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2549, หน้า 73) กล่าวว่า ก่อนที่จะสอนหรือฝึกให้เด็กอ่าน คล่อง อ่านเก่ง และอ่านเป็น ควรศึกษาองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการอ่าน ดังนี้

1. ระดับสติปัญญา เด็กบางคนสติปัญญาไม่เท่ากัน มีผลอย่างยิ่งต่อการอ่าน จึงไม่ควรเน้นให้อ่านได้เท่ากันในเวลาเดียวกัน

2. วุฒิภาวะและความพร้อม การอ่านต้องอาศัยทักษะต่างๆ เป็นองค์ประกอบย่อยๆ เช่น ทักษะการใช้สายตา การใช้วocabularyเกี่ยวกับการออกเสียง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเริ่มสอนอ่าน

3. แรงจูงใจมีทั้งภายนอกและภายใน ภายนอกได้แก่ พ่อ แม่ ครู ภายในได้แก่ การค้นพบด้วยตัวเองว่าชอบหรือไม่อย่างไร

4. สภาพร่างกายที่สมบูรณ์จะช่วยให้สุขภาพจิตดี ร่างกายแข็งแรง มีความกระตือรือร้นมากกว่าความอ่อนแอ เจ็บป่วย

5. สภาพอารมณ์ อารมณ์ที่มั่นคงสม่ำเสมอ ร่างกายแข็งแรง ไม่มีแรงกดดันจากความคาดหวังของครูหรือผู้ปกครองจะทำให้เด็กอ่านได้ดี

6. สภาพแวดล้อม ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน จะมีอิทธิพลต่อการอ่านสูงมาก เช่น บุคคลใกล้ชิดชอบอ่าน ที่โรงเรียนมีหนังสือให้อ่าน มีห้องสมุดที่น่าเข้าไปศึกษาค้นคว้า มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่น่าสนใจและเหมาะสมกับความพร้อมของเด็ก

7. การจัดวางแผนการอ่านให้เด็ก นอกจากวิธีสอนและสื่อแล้ว การกำหนดให้อ่านก็มีส่วนช่วยส่งเสริมการอ่านให้มากกว่าเดิมได้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่าน มีดังนี้ วิเคราะห์หาความสำคัญวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และวิเคราะห์หาหลักการโดยก่อนที่จะสอนหรือฝึกให้เด็กอ่าน ควรศึกษาองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการอ่าน ได้แก่ ระดับสติปัญญา วุฒิภาวะและความพร้อม แรงจูงใจ สภาพร่างกายสภาพอารมณ์ สภาพแวดล้อม และการวางแผน

5. หลักการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหลักของการอ่านไว้ดังนี้

เปลื้อง ณ นคร (2538, หน้า 37-38) ได้กล่าวว่า หลักการอ่าน แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับพื้นฐานการอ่านหมายถึงระดับการอ่านที่สามารถอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจได้สามารถสะกดตัวอักษรได้คล่องแคล่วและรู้ความหมายของคำ

2. ระดับการอ่านตรวจตราหมายถึงการทำความรู้จักกับหนังสือที่อ่านในชีวิตการทำงานหรือการเรียนเป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหมายถึงผู้อ่านเข้าใจหนังสือที่อ่านได้เป็นอย่างดีเป็นการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ความเข้าใจและให้เกิดสติปัญญา

4. ระดับการอ่านอย่างคั่นคว่ำหมายถึงการอ่านเพื่อความรอบรู้เป็นการอ่านระดับสูงอ่านเพื่อคั่นคว่ำเปรียบเทียบกับในเรื่องนั้นๆ มีผู้ใดเขียนไว้ว่าอย่างไร

ประพนธ์ เรืองณรงค์, และคนอื่นๆ (2545, หน้า 50-51) อธิบายไว้ว่าการอ่านเป็นการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณรู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในการเขียนทั้งเนื้อหาและรูปแบบเข้าใจจุดประสงค์และทัศนะของผู้เขียนรวมทั้งวินิจฉัยได้ว่าเรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ควรอ่านอย่างไรการฝึกทักษะการอ่านอย่างวิเคราะห์ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหลักการอ่านเพื่อวิเคราะห์มีหลักปฏิบัติดังนี้

1. แยกแยะส่วนที่เป็นสาระสำคัญและส่วนขยายความการเขียนหนังสือผู้เขียนจะเขียนใน 2 ส่วนคือส่วนที่เป็นสาระสำคัญและส่วนขยายความซึ่งอาจจะเป็นการอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบการอ่านอย่างวิเคราะห์นั้นผู้อ่านจะต้องค้นหาส่วนที่เป็นสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอเพื่อจะได้เข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของผู้เขียน

2. แยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นในงานเขียนต่างๆ นอกจากผู้เขียนจะนำเสนอข้อมูลส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงแล้วบางครั้งผู้เขียนอาจสอดแทรกข้อคิดเห็นนั้นๆ อาจแฝงไว้ด้วยคำนิยมส่วนตัวความเชื่อหรืออคติต่างๆ ของผู้เขียนซึ่งผู้อ่านจะต้องพิจารณาว่าความคิดเห็นของผู้เขียนตั้งอยู่บนเหตุผลที่ถูกต้องหรือไม่ควรเห็นด้วยกับผู้เขียนหรือไม่การอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยประสบการณ์การอ่านอย่างมาก

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 191-210) กล่าวว่า วิธีการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่วๆ ไปกล่าวคือมิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้นแต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในด้านต่างๆ ด้วยซึ่งการอ่านเชิงวิเคราะห์มีหลักการอ่านดังนี้

1. การอ่านวิเคราะห์คำเป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านแยกแยะถ้อยคำในวลีประโยคหรือข้อความต่างๆ โดยสามารถบอกได้ว่าคำใดใช้อย่างไรใช้ผิดความหมายผิดหน้าที่ไม่เหมาะสมไม่ชัดเจนอย่างไรควรจะต้องหาทางแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

2. การอ่านวิเคราะห์ประโยคเป็นการอ่านเพื่อแยกแยะประโยคต่างๆ ว่าเป็นประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ใช้ประโยคผิดไปจากแบบแผนของภาษาอย่างไรเป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่เรียงลำดับความในประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ใช้ฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็นหรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนหรือไม่เมื่อพบข้อบกพร่องต่างๆ แล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. การอ่านวิเคราะห์ทัศนะของผู้แต่งผู้อ่านต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบว่าผู้เขียนเสนอทัศนะมีน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใดเป็นคนมองโลกในแง่ใด

4. การอ่านวิเคราะห์สหายถึงการอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ้งประทับใจที่ได้จากการอ่านวิธีการที่จะทำให้เข้าถึงรสอย่างลึกซึ้งคือการวิเคราะห์ของเสียงและรสของภาพ

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ขอบเขต

สำหรับขั้นตอนการฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อมในการอ่านมีการฝึกใช้ท่าทางในการอ่านฝึกการเคลื่อนไหวสายตา

2. ขั้นการสร้างคำศัพท์การรู้คำศัพท์ให้มากทำให้อ่านเรื่องได้ดีควรมีการฝึกใช้บริบทได้แก่คำแวดล้อมในประโยคการฝึกหาคำที่มีหลายความหมายรวบรวมคำศัพท์

3. ขั้นการใช้เครื่องอ่านเช่นการฝึกดูส่วนต่างๆ ของหนังสือเช่นชื่อเรื่องคำนำสารบัญหรือการฝึกพิจารณาบทความหรือเนื้อหาแต่ละบทการทำแผนภาพความคิด

4. ขั้นการหาความคิดหลักเป็นการฝึกหาประเด็นสำคัญของเรื่องโดยการอ่านจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

5. ขั้นการหาข้อเท็จจริงและความคิดเห็นขั้นนี้เป็นขั้นฝึกอ่านแล้ววิเคราะห์ให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น

6. ขั้นอธิบายการหาข้อสรุปเป็นการฝึกให้นักเรียนทำตามความเข้าใจและแปลความให้ได้ว่าความคิดสำคัญหรือรายละเอียดของข้อความเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความคิดเห็นแล้วจึงหาข้อสรุป

7. ขั้นการอ่านสู่การเขียนบันทึกใจความสำคัญการเขียนแผนภาพแล้วเรียบเรียงคำให้สละสลวย

บันลือ พฤษะวัน (2549, หน้า 96-97) ได้กล่าวไว้ว่าหลักการอ่านที่เหมาะสมกับวัยจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นบทอ่านที่สนองความต้องการแห่งวัย

2. เป็นบทอ่านที่สนองความสนใจและส่งเสริมลักษณะการคิดของผู้เรียน

สำหรับเด็กวัยประถมปลาย (9 ปีขึ้นไป) นั้นจะเริ่มรู้จักคิดหาเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้มากขึ้นเริ่มสนใจที่จะขยายการอ่านด้วยตนเองมากขึ้นความต้องการที่จะได้แบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือวัสดุการอ่านที่ให้แนวคิดในการประพฤติปฏิบัติและเริ่มคิดในเชิงนามธรรมได้บ้างวัยนี้จึงเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการอ่านซึ่งความต้องการในการอ่านนิทานเพื่อผ่อนคลายสนใจในสภาพแวดล้อมที่ห่างไกลตัวออกไปต้องการทราบประวัติความเป็นมาของบุคคลสถานที่ครอบครัวยุคสมัยฝึกตนเองให้เป็นคนรับผิดชอบและอาสางานต่างๆ รู้จักวินิจฉัยจากเรื่องราวที่อ่านเริ่มคิดเพื่อค้นในเรื่องอาชีพแสวงหาสิ่งที่ตนสนใจในการอ่านฉะนั้นการจะสนองความต้องการในการอ่านและกระบวนการสอนอ่านย่อมได้รับการเปลี่ยนแปลงที่จะขยายประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการ

คิดให้กว้างขวางก้าวหน้าขึ้นสำหรับเรื่องที่เหมาะสมในการนำมาใช้สอนอ่านให้กับเด็กในวัยนี้
ได้แก่

1. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริงต่อสู่โลดโผน
2. นิทานสุภาษิตนิทานอีสป
3. สารคดีการท่องเที่ยวสภาพแวดล้อม
4. นิยายท่องเที่ยวผจญภัย
5. นิทานอภินิหารที่เกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ความศักดิ์สิทธิ์
6. ประวัติความเป็นมาของครอบครัวสถานที่ชุมชน
7. นิทานประจำถิ่นและตำนาน
8. เรื่องราวที่เกี่ยวกับชนบประเพณีอนุบาปกฎแห่งกรรม
9. เรื่องงานประดิษฐ์คิดค้นเกี่ยวกับงานและอาชีพ
10. เรื่องราวที่ชวนขันนิทานตลก
11. ประวัติบุคคลสำคัญเกร็ดประวัติศาสตร์
12. บทความทางวิชาการข่าวเหตุการณ์
13. วรรณคดีภาพหรือวรรณคดีฉบับง่าย
14. วรรณคดีหรือบทประพันธ์ร้อยกรอง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, และคนอื่นๆ (2549, หน้า 124) ได้เสนอหลักการอ่านดังนี้

1. ผู้อ่านต้องทราบข้อมูลของเรื่องที่อ่านซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับชื่อเรื่องชื่อผู้แต่ง
ประเภทหนังสือสำนักพิมพ์ครั้งที่พิมพ์ ฯลฯ

2. อ่านหนังสือให้ละเอียดตลอดเรื่องควรรหาความสำคัญหลัก “แก่น” ของเรื่อง
และความสำคัญรองที่แฝงอยู่แต่ละบรรทัดให้ได้

3. ถ้าพบข้อความที่เป็นเรื่องราวที่ไม่เข้าใจหรือมีความรู้ไม่เพียงพอควรค้นคว้า
เพิ่มเติมในเรื่องนั้นๆ ให้เข้าใจได้ชัดเจน

4. เรียงลำดับความสำคัญหลักและความสำคัญรองเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ได้ไม่
สับสน

5. แยกข้อดีข้อบกพร่องที่ปรากฏในเรื่องไว้ต่างหาก

6. เปรียบเทียบผลงานของนักเขียนที่เขียนหนังสือแนวเดียวกัน

7. การวิเคราะห์วิจารณ์ต้องยึดเหตุผลให้เหมาะสมและยกตัวอย่าง

8. ผู้วิเคราะห์วิจารณ์ต้องคิดถึงเนื้อเรื่องเป็นสำคัญจะต้องไม่ยึดถือบุคคลที่แต่ง
หนังสือ

สรุปได้ว่าหลักการอ่านเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องสามารถวิเคราะห์พิจารณา
แยกแยะเนื้อหาที่อ่านว่าประกอบด้วยอะไรบ้างโดยแยกเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใครทำ
อะไรที่ไหนเมื่อไรอย่างไรเพราะเหตุใดหรือทำไมและพิจารณาว่าส่วนใดเป็นสาระส่วนใดเป็น

ข้อเท็จจริงส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นส่วนใดควรเชื่อถือจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการอ่านเชิงวิเคราะห์จากการอ่านนิทาน บทร้อยกรองบทความสารคดี เรื่องสั้น และข่าวเหตุการณ์ประจำวัน

6. ขั้นตอนการสอนอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 4-7) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่านดังนี้

1. ให้อ่านในใจถามเรื่องที่อ่านแล้วจึงให้อ่านออกเสียงจะสอนคำใหม่ก่อนหรือให้อ่านในใจก่อนสอนคำใหม่ก็ได้เพราะการอ่านในใจไม่จำเป็นต้องเน้นทุกคำการจับใจความและอัตราเร็วในการอ่านเป็นสำคัญ

2. การอ่านออกเสียงในบทเรียนต้องอ่านเป็นคำเป็นประโยคไม่อ่านแจกลูกคำ เน้นการอ่านวรรคตอนและอ่านชัดตามเสียงภาษาไทยกลาง

3. เรื่องราวที่ให้อ่านและให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้นจะตอบคำถามจากเนื้อเรื่องบทต่อบทไม่ต้องให้จำเรื่องราวตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย

4. เสียงสระพยัญชนะที่เป็นปัญหาบางท้องถิ่นให้นำมาฝึกบ่อยๆ และฝึกเรื่อยๆ จนกว่าจะออกเสียงชัดเจน

5. ข้อความที่เป็นประโยคในตอนท้ายของแบบฝึกให้นักเรียนอ่านทีละประโยคให้อ่านติดต่อกันเป็นวรรคเดียวกันฝึกนักเรียนหัดสังเกตการนำคำที่เรียนมาแล้วเข้ารูปประโยคและลักษณะของข้อความที่เป็นรูปประโยคสมบูรณ์

6. การสอนแจกลูก

6.1 การสอนคำใหม่ในบทเรียนนั้นสอนเน้นเป็นอย่างดี ไปเช่น

6.1.1 การผันการผันอักษรกลางควรผันแม่ ก กา ก่อนแล้วจึงจำคำศัพท์ใหม่ในบทเรียนที่เป็นอักษรกลางมาผัน

6.1.2 การแจกลูกสะกดคำในมาตราต่างๆ ควรยึดคำใหม่ในบทเรียนเป็นหลัก

6.1.3 การแจกลูกหรือสะกดคำที่ผสมด้วยสระต่างๆ เช่นคำที่ผสมด้วยสระเอีย ควรนำคำใหม่มาฝึกแจกลูกก่อนเช่น ส-เ-ย-เสียแล้วนำพยัญชนะอื่นๆ มาเปลี่ยนเพื่อให้นักเรียนออกเสียงคล่องปาก

6.2 ถ้านักเรียนยังจับหลักเกณฑ์มาใช้อ่านคำไม่ได้ดีควรใช้แบบฝึกทำยบท โดยการแจกลูกก็ได้

6.3 ในชั้นประถมปีที่ 1 ให้รู้จักผันคำโดยยึดพยัญชนะต้นและคำที่ประสมสระในแม่ ก กา เป็นหลักยังไม่จัดหมวดหมู่ในชั้นประถมปีที่ 2 จะเริ่มแยกพยัญชนะเป็นไตรยางศ์ แต่จะสอนเฉพาะคำส่วนคำตายจะให้จำเป็นคำไปก่อนจะเริ่มฝึกผันคำตายในชั้นประถมศึกษาปีที่

ประเทิน มหาพันธ์ (2530, หน้า124-135 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ ทิมนาค, 2544, หน้า 54-56) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านโดยแบ่งตามความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 การเริ่มต้นเรียนอ่าน (ชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 1) เป็นขั้นเริ่มต้นอ่านอย่างจริงจังของนักเรียนครูควรเตรียมความพร้อมในการอ่านสำหรับนักเรียนเมื่อนักเรียนมีความพร้อมจึงเริ่มสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนอ่านต่างๆ เช่น พัฒนาความสนใจและความพร้อมในการอ่านหนังสือการทำความเข้าใจความหมายของคำการทำความเข้าใจโดยอาศัยกิจกรรมประสบการณ์และการอภิปรายการบรรยายภาพโดยใช้ถ้อยคำการมองจากซ้ายไปขวาเป็นบรรทัดการพัฒนานิสัยในการอ่าน การอ่านด้วยความเข้าใจ

ระยะที่ 2 การเพิ่มความสามารถในการอ่าน (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ในช่วงนี้จัดว่าเป็นระยะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนอ่านเพราะเด็กสามารถพัฒนาทักษะเบื้องต้นในการอ่านได้อย่างรวดเร็วที่สุดความสามารถในการพัฒนาจะมีความแตกต่างกันไปเป็นรายบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ลักษณะนิสัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมทางบ้านและการเอาใจใส่ของครูทักษะที่สำคัญคือทักษะการจดจำคำแนวการจัดกิจกรรมควรเป็นการจดจำคำโดยอาศัยคำข้างเคียงภาพประกอบและทำความเข้าใจจากภาพการสัมผัสคำการสังเกตลักษณะของตัวการ์ตูนและการออกเสียงคำนั้นๆ การผันคำการใช้พจนานุกรมและการใช้ประสาทส่วนต่างๆ ของร่างกายเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้

ระยะที่ 3 การนำเอาการอ่านไปใช้เป็นเครื่องมือในการค้นคว้า (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ในช่วงนี้เป็นระยะของการอ่านที่เด็กได้ผ่านการพัฒนาจนมีประสิทธิภาพสูงมาแล้วจากระยะก่อนเป็นการนำความสามารถในการอ่านไปใช้ในโอกาสอื่นๆ ซึ่งในระยะนี้ควรเน้นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายวิพากษ์วิจารณ์การอ่านอย่างขำๆ การอ่านเพื่อภารกิจเฉพาะอย่างและเพื่อพักผ่อน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนอ่านควรให้อ่านในใจตามเรื่องที่อ่านแล้วจึงให้อ่านออกเสียงอ่านเป็นคำเป็นประโยคให้ตอบคำถามฝึกบ่อยๆ และฝึกเรื่อยๆ อ่านทีละประโยค ไม่ให้จำเรื่องทั้งหมด

7. การประเมินความสามารถการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความสามารถการอ่านไว้ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544, หน้า 172-174) กล่าวว่าในการสร้างแบบวัดความสามารถการอ่าน มีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบวัดการกำหนดจุดมุ่งหมายสำคัญของการสร้างแบบวัดความสามารถทางการคิดผู้พัฒนาแบบวัดจะต้องพิจารณาจุดมุ่งหมายของการนำแบบวัดไปใช้ด้วยว่าต้องการวัดความสามารถทางการคิดทั่วๆ ไปหรือต้องการวัดความสามารถทางการคิดเฉพาะวิชาการวัดนั้นมุ่งติดตามความก้าวหน้าของความสามารถทางการคิด

(formative) หรือต้องการเน้นการประเมินผลสรุปรวม (summative) สำหรับการตัดสินใจรวม ทั้งการแปลผลการวัดเน้นการเปรียบเทียบมาตรฐานของกลุ่มหรือกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ กำหนดไว้

2. การกำหนดกรอบของการวัดและนิยามเชิงปฏิบัติการผู้พัฒนาแบบวัดควร ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการคิดตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ และควรคัดเลือกแนวคิดหรือทฤษฎีที่เหมาะสมกับบริบทและจุดมุ่งหมายที่ต้องการเป็นหลักยึด พร้อมกับศึกษาให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อกำหนดโครงสร้างองค์ประกอบของความสามารถ ทางการคิดตามทฤษฎีและให้นิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละองค์ประกอบในเชิงรูปธรรมของ พฤติกรรมที่สามารถบ่งชี้ถึงลักษณะแต่ละองค์ประกอบของการคิดนั้นได้

3. การสร้างผังข้อสอบการสร้างผังข้อสอบเป็นการกำหนดเค้าโครงของแบบวัด ความสามารถทางการคิดที่ต้องการสร้างให้ครอบคลุมโครงสร้างหรือองค์ประกอบใดบ้างตาม ทฤษฎีและกำหนดว่าแต่ละส่วนมีน้ำหนักความสำคัญมากน้อยเพียงใด

4. การเขียนข้อสอบกำหนดรูปแบบของการเขียนข้อสอบตัวคำถามและวิธีการ ตรวจให้คะแนนเช่นกำหนดว่าตัวคำถามเป็นลักษณะสถานการณ์สภาพปัญหาหรือข้อมูลสั้น ๆ อาจได้มาจากบทความรายงานต่าง ๆ บทสนทนาที่พบในชีวิตประจำวันหรืออาจเขียนขึ้นมาเอง ส่วนตัวคำถามอาจเป็นข้อสรุปของสถานการณ์หรือปัญหานั้น 3-5 ข้อสรุปเพื่อให้ผู้ตอบพิจารณา ตัดสินว่าข้อสรุปใดน่าเชื่อถือกว่ากันน่าจะเป็นจริงหรือไม่ส่วนการตรวจให้คะแนนมีการกำหนด เกณฑ์การตรวจให้คะแนนเมื่อกำหนดรูปแบบของข้อสอบแล้วก็ลงมือร่างข้อสอบตามผังข้อสอบ ที่กำหนดไว้จนครบทุกองค์ประกอบภาษาที่ใช้ก็ควรเป็นไปตามหลักการเขียนข้อสอบที่ดี โดยทั่วไปแต่สิ่งที่ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษได้แก่การเขียนข้อสอบให้วัดได้ตรงตามโครงสร้างของ การวัดและพยายามหลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบสับสนตอบเพื่อให้ดูดีให้ได้หลังจากการร่าง ข้อสอบเสร็จแล้วควรมีการทบทวนข้อสอบถึงความเหมาะสมของการวัดและความชัดเจนของ ภาษาที่ใช้โดยผู้เขียนข้อสอบเองและผู้ตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญในการสร้างข้อสอบวัด ความสามารถในการคิด

5. การนำแบบวัดไปทดลองใช้การนำแบบวัดไปทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพกับ กลุ่มตัวอย่างจริงหรือกลุ่มใกล้เคียงนำผลการตอบมาทำการวิเคราะห์คุณภาพโดยทำการ วิเคราะห์ข้อสอบและวิเคราะห์แบบสอบวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบเป็น รายข้อในด้านความยาก (p) และอำนาจจำแนก (r) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากพอเหมาะ และมีอำนาจจำแนกสูงไว้และปรับปรุงข้อที่ไม่เหมาะสมคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพและ/หรือ ข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วให้ได้จำนวนตามผังข้อสอบเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ใหม่อีกครั้งเพื่อวิเคราะห์แบบสอบในด้านความเที่ยง (reliability) แบบทดสอบควรมีความเที่ยงเบื้องต้นอย่างน้อยจึงเหมาะที่จะนำไปใช้ได้ส่วนการตรวจสอบ ความตรง (validity) ของแบบสอบถามถ้าสามารถหาเครื่องมือวัดความสามารถทางการคิดที่เป็น

มาตรฐานสำหรับใช้เปรียบเทียบได้ก็ควรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความตรงตามสภาพ (comcurrent validity) การสอบ

6. การนำแบบวัดไปใช้จริงหลังจากวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อและวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบทั้งฉบับว่าเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่ต้องการแล้วจึงนำแบบวัดความสามารถทางการคิดไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริงในการใช้แบบวัดทุกครั้งควรมีการรายงานค่าความเที่ยง (reliability) ทุกครั้งก่อนนำผลการวัดไปแปลความหมาย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 216–218) ได้กล่าวว่า แนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านใช้วิธีการดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์คำวลีหรือประโยคคนนอก จากนั้นควรวัดผลด้านเหตุผลการวิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจสนใจและผลงานที่ได้รับมอบหมาย

2. ให้นักเรียนเลือกอ่านบทหรือกรอนที่นักเรียนชอบแล้วสรุปความเป็นร้อยแก้วโดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, หน้า 33) ได้กล่าวว่า การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องได้รับการประเมินให้ผ่านเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดจึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านผลการศึกษา แต่ละช่วงชั้นการประเมินดังกล่าวเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาเพราะมาตรการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียนสื่อความอันเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุกๆ ด้านอย่างจริงจังในขณะเดียวกันก็เป็นมาตรการเพื่อแก้ปัญหาความอ่อนด้อยของความสามารถในการเขียนสื่อความของผู้จบการศึกษาทุกระดับการประเมินความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของผู้เรียนตามจุดเน้นของหลักสูตรภารกิจที่สถานศึกษาควรดำเนินการมีดังนี้

1. กำหนดมาตรฐานการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของผู้เรียนที่จะจบในแต่ละช่วงชั้นสำหรับหลักสูตรของสถานศึกษา

2. กำหนดเกณฑ์การประเมินเพื่อใช้ตัดสินผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนในแต่ละช่วงชั้น

3. กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน

4. ออกแบบและทำการประเมินความสามารถการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนตามแนวทางและวิธีที่สถานศึกษากำหนด

5. ออกแบบและจัดทำรายงานผลการประเมินความสามารถการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน

6. ประเมินตัดสินความสามารถการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนผ่านช่วงชั้น

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่าน สร้างโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดกรอบการประเมิน การสร้างผังแบบทดสอบ การเขียนแบบทดสอบ การนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ และการนำแบบทดสอบไปใช้จริง โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสร้างแบบทดสอบไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถทักษะการอ่าน

ความพึงพอใจต่อการเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนย่อมมีความแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างอาจมีผลกระทบต่อการเรียนตามความแตกต่างนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

คุณทลี รื่นรมย์, เพลินทิพย์ โกเมศโสภา, และสาวิภา อุณหันธ์ (2547, หน้า 98) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่แต่ละบุคคลแสดงออกถึงความยินดีจากการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริโภคสินค้า ซึ่งคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับนั้นเท่ากับหรือสูงกว่าระดับความคาดหวังของคนนั้นๆ ในทางตรงข้ามผลจากการใช้สินค้าหรือการได้รับบริการนั้นต่ำกว่าความคาดหวัง ของบุคคลนั้นย่อมเกิดความไม่พอใจ

อเนก สุวรรณบัณฑิต, และภาสกร อุดลพัฒกิจ (2548, หน้า 169) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นระดับของความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกของบุคคลที่เกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์อันหนึ่งอันใด ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตาม ปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

สุดาพร กุณฑลบุตร (2550, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ถ้าบุคคลหนึ่งได้มองเห็นช่องทาง หรือโอกาสจะสามารถสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความ พึงพอใจของเขาดีขึ้น หรืออยู่ในระดับสูง

จิตตินันท์ นันทไพบุลย์ (2551, หน้า 65) ได้กล่าวว่า ความรู้สึกที่เกิดจากความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ จะแสดงออกถึงความรู้สึกชอบ เห็นด้วย ประทับใจแต่ในทางกลับกันถ้าได้รับการตอบสนองไม่ตรงสิ่งที่คาดหวังไว้ก็จะเกิดความไม่พึงพอใจแสดงความรู้สึกไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย

กู๊ด (Good, 1973, p.161) ได้กว้างว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องานนั้นๆ ในเชิงบวก

มอร์ส (Morse, 1990, p.27) อธิบายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของภาวะจิตปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น และในทางกลับกัน ณ ความต้องการนั้นได้รับการตอบสนอง ความเครียด และความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบหรือเกี่ยวข้องเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก ความปลื้ม ปิติ ยินดี หากสิ่งที่เข้ามากระทบตรงกับความต้องการ ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะเกิดความชอบ ความรัก ความพึงพอใจ หากสิ่งที่เข้ามาไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จะเกิดความชอบ ความรัก ความพึงพอใจ ถ้าสิ่งที่เข้ามาไม่ตรงกับความต้องการ จะเกิดความรู้สึกไม่พอใจ และจะไม่ใช้หรือรับบริการอีก ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันตามความคาดหวังที่ตั้งไว้

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีของความพึงพอใจไว้ดังนี้

พงศ์ หรดาล (2540, หน้า 44) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และความสำคัญของการศึกษาความพึงพอใจในการทำงานไว้ ดังนี้

1. เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่ง หรือสาเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และสาเหตุของความไม่พึงพอใจในการทำงาน
2. เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ กับการปฏิบัติ
3. เพื่อเรียนรู้ถึงสัมพันธภาพของความพึงพอใจกับการฝึกอบรม การขาดงาน การออกจากงาน และอื่นๆ
4. เพื่อการเลือกใช้เครื่องมือ หรือวิธีการเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในการทำงานได้อย่างถูกต้อง

ทิสนา แคมมณี (2552, หน้า 51) ได้กล่าวว่า ธอร์นไดค์ (Thorndike) เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (trial and error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจ มากที่สุด ธอร์นไดค์ ได้กำหนดกฎแห่งการเรียนรู้ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด (law of use and exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวรถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวร

3. กฎแห่งการใช้ (law of use and disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นหากได้มีการนำไปใช้บ่อย หากไม่นำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (law of effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่ยอมเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

เฮอริเบอร์ก (Herzberg, 1959, pp.113-115) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคคล เขาได้ศึกษาถึงความต้องการของคนในองค์กร หรือการจูงใจจากการทำงานโดยเฉพาะเจาะจง โดยศึกษาว่าคนเราต้องการอะไรจากงาน คำตอบก็คือ บุคคลต้องการความสุขจากการทำงาน ซึ่งสรุปได้ว่าความสุขจากการทำงานนั้นเกิดมาจากความพึงพอใจในงานที่ทำ โดยความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจในงานที่ทำนั้นไม่ได้มาจากกลุ่มเดียวกัน แต่มีสาเหตุมาจากปัจจัย 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยจูงใจ (motivational factors) และปัจจัยค้ำจุนหรือปัจจัยสุขศาสตร์ (maintenance or hygiene factors) มีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยจูงใจ (motivational factor) เป็นปัจจัยเกี่ยวกับการงาน เพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานที่ปฏิบัติเป็นตัวกระตุ้น ทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นปัจจัยที่สามารถตอบสนองความต้องการภายในของบุคคลได้ด้วยได้แก่

1.1 ความสำเร็จในงานที่ทำของบุคคล (achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถดำเนินงานได้เสร็จสิ้น และประสบความสำเร็จอย่างดี เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (recognition) หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชา จากเพื่อน จากผู้มาขอรับคำปรึกษาหรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการยกย่องชมเชยแสดงความยินดี การให้กำลังใจ

1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (the work itself) หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ท้าทายให้ลงมือทำ หรือเป็นงานที่มีลักษณะความสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังแต่เพียงผู้เดียว

2. ปัจจัยค้ำจุน (hygiene factor) เป็นปัจจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

อับราฮัม มาสโลว์ (Maslow, 1970, pp.69-80) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษย์นิยม เขาได้พัฒนาทฤษฎีแรงจูงใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบการศึกษาเป็นอันมาก ทฤษฎีของเขามีพื้นฐานอยู่บนความคิดที่ว่า การตอบสนองแรงขับเป็นหลักการเพียงอันเดียวที่มีความสำคัญที่สุดซึ่งอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมมนุษย์ เขาได้สร้างทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีอยู่ 5 ประการ คือ

1. มนุษย์มีความต้องการตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด ตราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะไม่มีความแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมนั้นอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นจึงจะมีอิทธิพลจูงใจต่อไป
3. ความต้องการของคนซ้ำซ้อนกัน บางทีความต้องการหนึ่งที่ได้รับการตอบสนองแล้วยังไม่สิ้นสุดก็เกิดความต้องการด้านอื่นขึ้นอีก
4. ความต้องการของคนมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปสูงตามลำดับความสำคัญในเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการขั้นสูงก็จะตามมา
5. ความต้องการเป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเอง

มาสโลว์ (Maslow) แบ่งลำดับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เรียกว่า hierarchy of needs มี 5 ลำดับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัยและการพักผ่อน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (security or safety needs) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายหรือถูกแย่งชิงสิ่งของที่เป็นเจ้าของ

ขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม (social or belongingness needs) เป็นความต้องการที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นและมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการเป็นเกียรติยศชื่อเสียง (esteem or status needs) เป็นความต้องการที่มีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะเข้าใจและรู้จักตนเอง หรือความต้องการประจักษ์ในตนเอง (self-realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่ยากจะทำอะไรให้สำเร็จตามความคิดของตนเอง

จากการศึกษาสรุปได้ว่า มนุษย์มีความต้องการสิ่งต่างๆ เพื่อสนองความต้องการในด้านทางร่างกาย ความปลอดภัย ความต้องการทางสังคม ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการที่จะเข้าใจและรู้จักตนเอง จะเกิดความพึงพอใจก็ต่อเมื่อความต้องการถูกตอบสนอง เป็นปัจจัยกระตุ้น แรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานจนประสบผลสำเร็จ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียนรู้

3. การวัดความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินความพึงพอใจไว้ดังนี้

สจี้ อนันต์นพคุณ (2542, หน้า 70-71) ได้กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจว่าสามารถใช้วิธีการสำรวจเป็นเครื่องวัดก็ได้ ซึ่งวิธีการสำคัญอยู่ 4 วิธี คือ

1. การสังเกต (observation) โดยผู้บริหารสังเกตการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน จากการแสดงออก การฟังจากการพูด สังเกตจากการกระทำ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์

2. การสัมภาษณ์ (interviewing) เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยการสัมภาษณ์ จะต้องเผชิญหน้ากันเป็นส่วนตัวหรือสนทนากันโดยตรงแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นต่างๆ ด้วยวาจา

3. การออกแบบสอบถาม (questionnaires) เป็นวิธีที่นิยมกันมาก โดยให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกลงในแบบสอบถาม การสร้างคำถามต้องพิจารณาอย่างดี เพื่อที่จะตั้งคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ได้ทั้งหมด และลักษณะของคำถามจะต้องให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจสมบูรณ์ครบถ้วน

4. การเก็บบันทึก (recording keeping) เป็นการเก็บประวัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนในเรื่องเกี่ยวกับผลงาน การร้องทุกข์ การขาดงานการลางาน การฝ่าฝืนระเบียบวินัยและอื่นๆ

ลัวัน สายยศ, และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 66-122) ได้กล่าวถึง เครื่องมือที่จะนำมาวัดความรู้สึกของบุคคลที่นิยมนำมาใช้วัด ซึ่งมีความเป็นปรนัย สะดวกในการสร้าง และการนำไปใช้วัด และได้รับการนิยามก็คือ แบบสอบถาม ซึ่งสามารถสร้างได้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบเทอร์สโตน (Thurstone's method) เป็นลักษณะที่มีข้อความให้อ่านแล้วผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่า มีความคิดเห็นเชิงบวก กลาง หรือมีความคิดเห็นเชิงลบ โดยไม่มีตัวเลข

2. การสร้างแบบลิเคิร์ท (Likert's method) มีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะทางบวก ทางลบ หรือผสมกันก็ได้ โดยกำหนดค่าเป็นเชิงปริมาณในรูปของตัวเลข

3. การสร้างแบบออสกู๊ด (Osgood's method) มีลักษณะเป็นข้อความ โดยพิจารณาร่วมกับคำตอบซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ แล้วผู้ตอบพิจารณาว่าความรู้สึกของผู้ตอบโน้มเอียงไปทางใด

สมนึก ภัททิยธนี (2547, หน้า 37-41) ได้กล่าวว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก เพราะเป็นวิธีการที่สะดวกที่สุดและสามารถวัดได้อย่างกว้างขวาง แบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของคำถามเป็นชุดๆ โดยมีคำถามเป็นตัวกระตุ้นแรงจูงใจ ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ถือว่าเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้วัดทางด้านจิตพิสัย (affective domain)

1. แบบสอบถามมีหลายชนิด แต่ละชนิดจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบของแบบสอบถามที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ส่วนแรกของการสอบถามจะเป็น คำชี้แจง โดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้ออกแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายของคำชี้แจงควรกล่าวว่า ขอขอบคุณล่วงหน้าพร้อมระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถามทุกครั้ง

1.2 สถานภาพทั่วไป ในส่วนนี้จะป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อยๆ แล้วสร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อยนั้นๆ ในส่วนนี้อาจจะเป็นแบบสอบถามชนิดรูปแบบเดียว หรือหลายรูปแบบก็ได้

2. หลักการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

2.1 ระบุจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ผู้สร้างแบบสอบถามต้องระบุจุดมุ่งหมายของแบบสอบถามให้ชัดเจนว่าจะนำแบบสอบถามไปใช้ในเรื่องใด เช่น เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลของการวิจัย หรือใช้เป็นเครื่องมือประเมิน

2.2 กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมที่จะวัดให้ครบถ้วนครอบคลุมว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง ซึ่งสิ่งที่จะช่วยให้สร้างสามารถกำหนดประเด็นหลักได้ถูกต้อง ครบถ้วน ครอบคลุมนั้น ผู้สร้างจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในสาระ หรือทฤษฎี หรือโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวัด แล้วจำแนกออกเป็นประเด็นย่อยๆ

2.3 กำหนดชนิด หรือรูปแบบของแบบสอบถาม โดยเลือกให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวัดและลักษณะของกลุ่มผู้ตอบ

2.4 กำหนดข้อคำถาม โดยอาจจะกำหนดในเบื้องต้นว่าการสอบถามมีความยาวมากน้อยเพียงใด และคลุมประเด็นหลัก ประเด็นย่อยอย่างไรบ้าง โดยกำหนดสัดส่วน หรือน้ำหนักของแต่ละประเด็นซึ่งขึ้นอยู่กับแบบสอบถามว่ามีจุดเน้นในเรื่องอะไร มากน้อยเพียงใด แบบสอบถามควรมีจำนวนพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

2.5 สร้างข้อคำถามตามจุดมุ่งหมาย ชนิดหรือรูปแบบจำนวนข้อในประเด็นต่างๆ ที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของแบบสอบถาม

2.6 ตรวจทาน แก้ไข ปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกตรวจทาน โดยผู้สร้างแบบสอบถามเอง เป็นการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงคำถามตลอดจนเรียงลำดับข้อ กระทั่งความจนเป็นที่พอใจ ตอนที่สอง ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ

2.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ควรนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง เพียงจำนวนหนึ่ง

2.8 วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยนำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพและปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ยังบกพร่อง ซึ่งในขั้นนี้หากแบบสอบถามยังไม่มี

คุณภาพเมื่อปรับปรุงแล้วควรนำมาทดลอง วิเคราะห์ และปรับปรุง จนกระทั่งได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพจึงนำไปใช้จริง

แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เป็นเครื่องมือที่ครูใช้ประเมินนักเรียน และนักเรียนใช้ในการประเมินหรือพิจารณาตนเองหรือสิ่งอื่นๆ ใช้ทั้งในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมทักษะต่างๆ และพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจ มุ่งให้ผู้ตอบประเมินข้อความที่ถามออกมาเป็นระดับเพียงคำตอบเดียวจากมาตราส่วนประมาณค่าที่มีระดับความเข้มตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

สรุปว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถที่จะวัดได้โดยการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและเจตคติของบุคคลที่มีต่อตนเอง เพื่อนร่วมงานและองค์กร โดยใช้เครื่องมือที่ใช้วัดซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ศรินทร์ทุมโยมา (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.18/85.07 และ 84.91/80.672) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีค่าเท่ากับ 0.74 และ 0.69 ตามลำดับ 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมเรียนรู้แบบปกติมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำหลังเรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .014) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .003$)

บุปผา มาระวิชัย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าลัน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาไทยมีคะแนนทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 86.67 และ

คะแนนทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์ระหว่างเรียนเพิ่มขึ้น เท่ากับ 1.62 คะแนน ต่อครั้ง จากคะแนนเดิม 24 คะแนน และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์ อยู่ในระดับดี

ธนภรณ์ ชันคำนันทะ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โรงเรียนเทพพิทักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย 81.61/87.69 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

จุฑามาศ ศรีวิสัย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรรฐราชวรานุกุล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรรฐราชวรานุกุล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.50/84.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรรฐราชวรานุกุล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย อยู่ในระดับพอใจมาก

จิรวดี จันทรเส้ง (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ได้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีคุณภาพระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 และมีประสิทธิภาพ 80.25 / 80.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มยุรี ดงแสง (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกประกอบ

กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 97.70/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7292 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.92 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ศิริบูรณ์ เบญจรงค์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.76/85.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2) ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.5907 แสดงว่ามีร้อยละความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 59.07 และ 4) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ฟาร์คาส (Farkas, 2002, p.1243-A) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนแบบปกติและการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ การเอาใจใส่ในการเรียนและความสามารถในการแปลความหมายของนักเรียนชั้นปีที่ 7 ผลการศึกษาพบว่า ในด้านผลสัมฤทธิ์ชุดการสอนที่มีสื่อหลากหลายทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแปลความหมายดีขึ้น

เซกทอน (Sexton, 2002, p.1258) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจผลของการอ่านที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านของนักเรียนระดับเกรด 7 ในกรณีศึกษามีนักเรียนระดับเกรด 7 จำนวน 5 คน โดยนักเรียนถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และสังเกตขณะที่

พวกเขาทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การอภิปรายกลุ่ม ทำกิจกรรมกลุ่ม การสร้างแผนภูมิกราฟิก การพิจารณาแบบทดสอบและการทำแบบทดสอบ การสังเกตได้มาจากการบันทึกรายละเอียด และการเขียนอนุทินของครู การบันทึกการอภิปรายของนักเรียน และคุณภาพของการสร้างแผนภูมิกราฟิก และชิ้นงานของนักเรียน การทดสอบด้วยแบบทดสอบ 2 ชุด ใช้ทดสอบเมื่อสอนจบในแต่ละหน่วย แบบทดสอบฉบับแรกใช้แบบทดสอบของหน่วยการเรียนรู้ เมื่อเรียนจบแต่ละหน่วยและอีกฉบับเป็นแบบฝึกทักษะในแต่ละหน่วย การศึกษาค้นคว้าใช้เวลา 6 สัปดาห์ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้า การตอบสนองด้านการอ่าน และเปรียบเทียบความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

อัลชาย (Al-Shaye, 2003, p.2777-A) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพของกลยุทธ์ในการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 11 ในโรงเรียนมัธยมปลายควายดีในรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการอ่านเพื่อตระหนักในการคิด 2 อย่างคือ K-W-L Plus และ SQ3R และเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติโดยใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจ (RCCS) ที่สร้างโดยนักวิจัยช่วงแรกของคำถามเป็นการอ่านเพื่อจับใจความ (ข้อ 1-15) และช่วงหลัง (ข้อ 16-46) เป็นคำถามที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่านผลการศึกษาพบว่ากลยุทธ์การสอนเพื่อการตระหนักในการคิดส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจดีกว่าการเรียนการสอนตามปกติและพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการสอนทั้งสองกลุ่มแต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างการสอนเพื่อการตระหนักในการคิด (K-W-L Plus และ SQ3R) และพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดทำคะแนนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติในการทดสอบทั้ง 2 อย่าง

จากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการจัดเนื้อหา และกิจกรรมที่หลากหลายจึงจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 4 ห้องเรียน รวมจำนวน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง (cluster random sampling) จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบทดสอบทักษะการอ่าน
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งมุ่งส่งเสริมทักษะการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน แนวการจัดกิจกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา

1.2 วิเคราะห์หลักการ เป้าหมาย แนวการจัดกิจกรรมเนื้อหารายละเอียดและสาระการเรียนรู้ที่จะนำมาสร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

1.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อสร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13ชุด เวลา 26ชั่วโมง

1.5 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน แล้วนำหลักการมาจัดการเรียนการสอน

1.6 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย แล้วนำมาใช้สร้าง โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1.6.1 ชื่อชุดกิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุชื่อกิจกรรม

1.6.2 คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายวิธีการใช้ชุดฝึก

1.6.3 จุดประสงค์ของกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุเป้าหมายที่ต้องการให้

บรรลุผล

1.6.4 เวลา เป็นส่วนที่ระบุเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละชุดฝึก

1.6.5 อุปกรณ์ เป็นส่วนที่ระบุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในแต่ละกิจกรรม

1.6.6 เนื้อหา เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดของเนื้อหาและความรู้เพิ่มเติม

1.6.7 กิจกรรม เป็นส่วนที่อธิบายขั้นตอนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ

1.6.8 แบบประเมินผล เป็นส่วนที่ใช้ทดสอบผู้เรียนหลังจากจบกิจกรรม

1.7 ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ได้แบ่งตามเนื้อหาตามตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 2 ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย เนื้อหาและจำนวนชั่วโมง

ชุดกิจกรรมที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
1	สระ -ะ สระ -า พาสุนัข	2
2	สระ -อิ สระ -อี พี่	2
3	สระ -อื สระ -อือ คีอ	2
4	สระ -อุ สระ -ู ผู้	2
5	สระ -เอะ สระ -เอ เร่มา	2
6	สระ -แอะ สระ -แอ	2
7	สระ -โอะ สระ -โอ โตไวไว	2
8	สระ-เอาะ สระ -ออ ขอทำดี	2
9	สระ -เอะ สระ -เอ เธอรักฉัน	2
10	สระ -เอียะ สระ -เอีย เคล้าเคลียกัน	2
11	สระ -เอือะ สระ -เอือ เชื่อว่ารัก	2
12	สระ -อัวะ สระ -อัว อ๋ยม้วนอน	2
13	สระ -อำ สระ -ไอ เราร้องไชโย	2
รวม		26

1.8 นำชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณาและให้ข้อคิดเห็น

1.9 ปรับปรุงชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ให้ถูกต้องเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.10 นำชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

1.11 เสนอชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ เนื้อหา ความสอดคล้อง และการใช้ภาษาตามความเหมาะสมของกิจกรรม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80-1.00 (ภาคผนวก ข หน้า 99)

1.12 ปรับปรุงชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.13 นำชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1ซึ่งไม่ใช่กลุ่มทดลองของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อดู

ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการอ่านและกระบวนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1.13.1 ทดลองเป็นรายบุคคลโดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน อย่างละ 1 คน ของโรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ทดลองใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อดูความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ และปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเวลาให้เหมาะสมและปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าการปฏิบัติกิจกรรมใช้เวลาไม่เหมาะสม คำชี้แจง การปฏิบัติกิจกรรมและข้อคำถามไม่ชัดเจน จึงได้ปรับปรุงคำชี้แจง การปฏิบัติกิจกรรม และข้อคำถามใหม่ ได้ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 64.74/64.44 (ภาคผนวก ข หน้า 148-149)

1.13.2 ทดลองกลุ่มเล็ก นักเรียน 9 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน อย่างละ 3 คน ของโรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเวลา และปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าเวลาไม่เหมาะสม และขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมไม่ชัดเจน จึงได้ปรับปรุงเวลา ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมใหม่ ได้ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.31/71.85 (ภาคผนวก ข หน้า 150-153)

1.13.3 ทดลองภาคสนาม นักเรียน 48 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน นำชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน 30 คน โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมให้เหมาะสม และหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะทางสังคมในแต่ละชุด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าการใช้ภาษา ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมไม่ชัดเจน จึงได้ภาษา และขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมใหม่ ได้ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.17/82.80 (ภาคผนวก ข หน้า 154-161)

1.14 ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อนำชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อนำมาจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอน การวัดและประเมินผล
2. ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดเนื้อหาและจุดประสงค์ที่จะนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง มีองค์ประกอบดังนี้

3.1 สารสำคัญ

3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สารการเรียนรู้

3.4 สมรรถนะสำคัญ

3.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

3.6 กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป

3.7 สื่อการเรียนรู้

3.8 การวัดและประเมินผล

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 8.00-1.00 (ภาคผนวก ข หน้า 100)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบทักษะการอ่าน

แบบทดสอบทักษะการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อประเมินทักษะการอ่าน โดยแบบทดสอบทักษะการอ่าน มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน จากทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน การวัดและประเมินผล เทคนิคการสร้างแบบทดสอบ

3.2 วิเคราะห์เนื้อหาตามตัวชี้วัดและสาระแกนกลาง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะใช้ทดสอบวัดทักษะการอ่านแล้วให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และพิจารณาให้ข้อคิดเห็น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่าน จำนวน 30 ข้อ โดยลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ครอบคลุมตัวชี้วัดและสาระแกนกลาง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.4 เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้อง

3.5 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาข้อคำถามกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มี

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80-1.00 (ภาคผนวก ข หน้า 101-105)

3.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาทจำนวน 30 คน จากนั้นนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการสอบมาตรวจให้คะแนน โดยถ้าตอบถูก ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกินให้ 0 คะแนน

3.7 นำแบบทดสอบทักษะการอ่าน มาพิจารณารายข้อ เพื่อคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 25% ของจุง เตห์ ฟาน (Chung Tah Fan) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123) ได้ค่าความยากง่าย 0.21-0.61 ค่าอำนาจจำแนก 0.23-0.77 และค่าความเชื่อมั่น 0.813 (ภาคผนวก ข หน้า 162-163)

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของลิเคิร์ท (Likert) 3 ระดับ มีขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 90-97)

4.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน วิชาภาษาไทย การวัดและประเมินผล และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.3 ศึกษาวิเคราะห์หาพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจเพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

4.4 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 100)

คะแนน	3	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนน	2	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน	1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง

4.6 แบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.80-1.00 (ภาคผนวก ข หน้า 106)

4.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีประสิทธิภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยการพัฒนาศักยภาพส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้รูปแบบ One Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 78) ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	ใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริม ทักษะการอ่านภาษาไทย	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย

2.2 ชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตนถูกต้อง

2.3 ดำเนินการทดลองด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยจำนวน 13 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลารวม 26 ชั่วโมง

2.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย และสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

2.5 นำคะแนนจากการตรวจแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ทุกชุด โดยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 รายชุดและประสิทธิภาพรวม
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test dependent)
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยและความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าเฉลี่ย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียน

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 143)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย แบบทดสอบทักษะการอ่าน และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117) ตามสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ (item analysis) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 131) ตามสูตร ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

$$r = \frac{R_H - R_L}{\frac{N}{2}}$$

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยจากสูตร KR-20 ของ กูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 125)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.4 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตร E_1 / E_2 ดังนี้ (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต, 2528, หน้า 295)

$$\text{สูตรที่ 1 } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหรือการประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดและหรือการประกอบกิจกรรมระหว่างการเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและหรือกิจกรรมการเรียน

$$\text{สูตรที่ 2 } E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม) คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและหรือกิจกรรมหลังเรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียนและหรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียนและหรือกิจกรรมหลังเรียน

3. สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐานกลุ่มเดียว“ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน” ใช้วิธีคำนวณจากสูตร t-test for dependent samples (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 307) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t-test dependent
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลจากผลการทดลองมีรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้เรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
D	แทน	ผลต่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t –test)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13ชุด ปรากฏผลตามตาราง 3-5

ตาราง 3 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยแบบรายบุคคล

ชุดที่	n	E_1	E_2	E_1/E_2
1	3	60.00	60.00	60.00/60.00
2	3	66.67	63.33	66.67/63.33
3	3	56.67	73.33	56.67/73.33
4	3	65.00	76.67	65.00/76.67
5	3	66.67	66.67	66.67/66.67
6	3	63.33	60.00	63.33/60.00
7	3	65.00	63.33	65.00/63.33
8	3	68.33	66.67	68.33/66.67
9	3	66.67	70.00	66.67/70.00
10	3	68.33	66.67	68.33/66.67
11	3	61.67	60.00	61.67/60.00
12	3	66.67	63.33	66.67/63.33
13	3	66.67	66.67	66.67/66.67
รวมเฉลี่ย		64.74	64.44	64.74/64.44

จากตาราง 3 ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ
64.74/64.44

ตาราง 4 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยแบบกลุ่มเล็ก

ชุดที่	n	E_1	E_2	E_1/E_2
1	9	72.22	71.11	72.22/71.11
2	9	76.67	72.22	76.67/72.22
3	9	78.33	76.67	78.33/76.67
4	9	78.89	76.67	78.89/76.67
5	9	79.44	78.89	79.44/78.89
6	9	77.22	75.56	77.22/75.56
7	9	78.33	71.11	78.33/71.11
8	9	76.67	72.22	76.67/72.22
9	9	77.22	76.67	77.22/76.67
10	9	78.33	77.78	78.33/77.78
11	9	73.89	72.22	73.89/72.22
12	9	78.89	72.22	78.89/72.22
13	9	78.89	72.22	78.89/72.22
รวมเฉลี่ย		77.31	71.85	77.31/71.85

จากตาราง 4 ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ในภาพรวม มีค่าเท่ากับ
77.31/71.85

ตาราง 5 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยแบบภาคสนาม

ชุดที่	n	E_1	E_2	E_1/E_2
1	30	81.50	81.00	81.50/81.00
2	30	83.67	82.00	83.67/82.00
3	30	83.00	81.00	83.00/81.00
4	30	83.00	81.67	83.00/81.67
5	30	83.00	81.33	83.00/81.33
6	30	81.67	80.67	81.67/80.67
7	30	83.50	82.33	83.50/82.33
8	30	84.33	82.67	84.33/82.67
9	30	83.83	82.33	83.83/82.33
10	30	83.17	82.33	83.17/82.33
11	30	83.17	82.00	83.17/82.00
12	30	83.67	80.67	83.67/80.67
13	30	83.67	82.00	83.67/82.00
รวมเฉลี่ย		83.17	82.89	83.17/82.80

จากตาราง 5 ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 83.17/82.80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยปรากฏผลตามตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ทักษะการอ่าน	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	19.93	2.99		
หลังเรียน	30	26.40	2.13	10.98	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 ทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลตามตาราง 7

ตาราง 7 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนชอบสีสันของรูปภาพในชุดกิจกรรม	4.00	0.81	มาก
2	นักเรียนชอบรูปภาพที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรม	4.87	0.35	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบฝึกอ่านคำในชุดกิจกรรม	4.83	0.38	มากที่สุด
4	นักเรียนสนใจเนื้อหาที่เรียนในชุดกิจกรรม	4.67	0.48	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบกิจกรรมในชุดกิจกรรม	4.90	0.04	มากที่สุด
6	กิจกรรมในชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ดีขึ้น	4.87	0.35	มากที่สุด
7	คุณครูให้เวลาในการทำชุดกิจกรรมได้เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
8	แบบทดสอบที่ใช้ในชุดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.93	0.87	มากที่สุด
9	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยเพราะมีชุดกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
10	นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม		4.90	0.32	มากที่สุด

จากตาราง 7 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.90$, $S.D.=0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับดังนี้คุณครูให้เวลาในการทำชุดกิจกรรมได้เหมาะสมนักเรียนชอบเรียนภาษาไทยเพราะมีชุดกิจกรรม และนักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน การสร้างเครื่องมือวิจัย การดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย โดยการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 4ห้องเรียน รวมจำนวน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง (cluster random sampling) จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านภาษาไทย

2.2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

3. เนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัย ได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านตามหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดขอบเขตเพื่อสร้างชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 13 ชุด ดังนี้

1. ชุดที่ 1 สระ -ะ สระ -า พาสุนัข
2. ชุดที่ 2 สระ -อิ สระ -อี พี่
3. ชุดที่ 3 สระ -อื สระ -ือ คือ
4. ชุดที่ 4 สระ -อุ สระ -ู ผู้
5. ชุดที่ 5 สระ -เอะ สระ -เอ เร่มา
6. ชุดที่ 6 สระ -แอะ สระ -แอ
7. ชุดที่ 7 สระ -โอะ สระ -โอ โตไวไว
8. ชุดที่ 8 สระ -เออะ สระ -ออ ขอทำดี
9. ชุดที่ 9 สระ -เอะ สระ -เอ เอรักกัน
10. ชุดที่ 10 สระ -เอียะ สระ -เอีย เล้าเคลียกัน
11. ชุดที่ 11 สระ -เอือะ สระ -เอือ เชื่อว่ารัก
12. ชุดที่ 12 สระ -อัวะ สระ -อัว อยู่มาวันนอน
13. ชุดที่ 13 สระ -อำ สระ -ไอ เราร้องไชโย

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 กำหนดเวลาในการวิจัยจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ในวันจันทร์ ถึงศุกร์ รวมทั้งหมด 28 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 13ชุด ใช้เวลาเรียน 26 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ชุดที่ 1 ถึง 13 ตามลำดับ ดังนี้ ชุดที่ 1 เท่ากับ 81.50/81.00 ชุดที่ 2 เท่ากับ 83.67/82.00 ชุดที่ 3 เท่ากับ 83.00/81.00 ชุดที่ 4 เท่ากับ 83.00/81.67 ชุดที่ 5 เท่ากับ 83.00/81.33 ชุดที่ 6 เท่ากับ 81.67/80.67 ชุดที่ 7 เท่ากับ 83.50/82.33 ชุดที่ 8 เท่ากับ 84.33/82.67 ชุดที่ 9 เท่ากับ 83.83/82.33 ชุดที่ 10 เท่ากับ 83.17/82.33 ชุดที่ 11 เท่ากับ 83.17/82.00 ชุดที่ 12 เท่ากับ 83.67/80.67 ชุดที่ 13 เท่ากับ 83.67/82.00 และประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 83.17/82.80
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวน 13แผน ใช้เวลาเรียน 26 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.80-1.00
3. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.21-0.61 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.23-0.77 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.813
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 10 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.80-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตนถูกต้อง
2. ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง จำนวน 13ชุด ใช้เวลา 26 ชั่วโมง
4. เมื่อสิ้นสุดการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5. นำคะแนนจากการตรวจแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยและแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1.1 ประสิทธิภาพแต่ละชุดของชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยนำมาหาประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) โดยคะแนนเต็ม E_1/E_2 ของแต่ละชุด คือ ชุดที่ 1-13 เท่ากับ 20/10 มีค่าเท่ากันทุกชุด

1.2 ประสิทธิภาพรวมของชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยนำมาหาประสิทธิภาพ ด้านกระบวนการ (E_1) จากคะแนนเต็มชุดที่ 1-13 เท่ากับ 260 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 30

2. ทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานของนักเรียน และทดสอบหลังเรียนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร t-test (dependent sample) กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

3. สอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย โดยสอบถามนักเรียนหลังเรียน เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลดังนี้

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 13 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 83.17/82.80

2. ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลจากการทดลอง ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 13 ชุด มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ชุดที่ 1 ถึง 13 ดังนี้ ชุดที่ 1 เท่ากับ 81.50/81.00 ชุดที่ 2 เท่ากับ

83.67/82.00 ชุดที่ 3 เท่ากับ 83.00/81.00 ชุดที่ 4 เท่ากับ 83.00/81.67 ชุดที่ 5 เท่ากับ 83.00/81.33 ชุดที่ 6 เท่ากับ 81.67/80.67 ชุดที่ 7 เท่ากับ 83.50/82.33 ชุดที่ 8 เท่ากับ 84.33/82.67 ชุดที่ 9 เท่ากับ 83.83/82.33 ชุดที่ 10 เท่ากับ 83.17/82.33 ชุดที่ 11 เท่ากับ 83.17/82.00 ชุดที่ 12 เท่ากับ 83.67/80.67 ชุดที่ 13 เท่ากับ 83.67/82.00 และประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 83.17/82.80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้แบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสังคม ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2546, หน้า 110-111) ตลอดจนการสร้างและพัฒนาดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดำเนินการตามขั้นตอน ประกอบด้วย การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา กำหนดหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดมโนทัศน์และหลักการ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดแบบประเมินผล เลือกและผลิตสื่อการสอน หาประสิทธิภาพและใช้ชุดกิจกรรม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ, 2523, หน้า 122-123) และการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของบลูม (Bloom, 1976, pp.115-124) ที่ได้กล่าวว่าการสอนที่มีคุณภาพประกอบด้วยการให้แนวทาง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมการเสริมแรง ทั้งการเสริมแรงภายนอก และการให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548, หน้า 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบการเมืองการปกครองศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคมและเป็นวิธีการในการพัฒนาระบบสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ จิระวิมล (2552, ย่อหน้า 2) ได้ศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่ามีประสิทธิภาพ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดีและยังสอดคล้องกับธนภรณ์ ชันคำนันตะ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โรงเรียนเทพพิทักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ มีประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย 81.61/87.69 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และระดับความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

2. ทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้นดำเนินการสร้างและพัฒนาโดยใช้หลักการและทฤษฎีพัฒนาการ คำเนื้ถึงวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนสามารถฝึกฝน เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จนทำให้เกิดเป็นทักษะการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้สอดคล้องกับบันลือ พฤษะวัน (2545, หน้า 6-8) ที่ได้กล่าวถึงความสามารถของการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้องแตกฉาน การอ่านได้เป็นการอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรออกเสียงคำเป็นประโยคทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่องการนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นการพัฒนาความคิด และการอ่านเป็นเป็นการพัฒนาความคิดโดยใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน และสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคนอื่นๆ, (2523, หน้า 117-120) ที่ได้กล่าวว่า แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรม ประกอบด้วย ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยนำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ความพยายามที่จะจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่างมาช่วยการสอนให้เหมาะสม การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม และการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้สอดคล้องกับพงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2549, หน้า 73) ได้กล่าวว่า ก่อนที่จะสอนหรือฝึกให้เด็กอ่านคล่อง อ่านเก่ง และอ่านเป็น ควรศึกษาองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการอ่าน ประกอบด้วย ระดับสติปัญญา วุฒิภาวะและความพร้อม แรงจูงใจภายนอก และภายใน

สภาพร่างกายที่สมบูรณ์สภาพอารมณ์ สภาพแวดล้อม ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน และการจัดวางแผนการอ่านให้เด็ก มีส่วนช่วยส่งเสริมการอ่านให้มากกว่าเดิมได้สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริบุรณ์ เบ็ญนรงค์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.76/85.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.5907 แสดงว่ามีร้อยละความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 59.07 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการอ่าน มีความพึงพอใจในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ศรีวิลัย (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศร์ฐราษฎร์นุกุล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.50/84.39 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย อยู่ในระดับพอใจมาก

3. ความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ ลำดับขั้นตอน และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงและนักเรียนมีความพึงพอใจเพราะมีกิจกรรมน่าสนใจ ภาพประกอบ เนื้อหา เวลา แบบทดสอบมีความเหมาะสม และดึงดูดความสนใจนักเรียนทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้เรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยสอดคล้องกับ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 24) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านและการสอนอ่านคือ การอ่านเป็นประจักษ์ประตูปานแรกที่จะเปิดออกสู่โลกของการศึกษาเล่าเรียน ถ้าการสอนอ่านในช่วงแรกของระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างแตกฉาน เกิดความประทับใจในการอ่าน และปลูกฝังจนเป็นนิสัยรักการอ่าน ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาในศาสตร์ต่างๆ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, หน้า 17) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันเป็นเครื่องมือสำหรับผู้อ่านได้มาซึ่งความรู้ทำให้จิตใจมีความสุขและความเพลิดเพลินและบุคคลที่พินยัยเรียนไปแล้วการอ่านจะช่วยให้เป็นผู้มีความรู้ทันสมัยไม่ล้าหลังสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต และมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน ความเป็นจริง การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคม สังคมนั้นย่อมมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างรวดเร็วและความสำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอน และมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา หากเริ่มต้นดีรากฐานการอ่านของเด็กก็จะดีสอดคล้องกับงานวิจัยของบุปผา มาระวิชัย (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าลั่น จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านและเขียนภาษาไทยมีคะแนนทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์คิดเป็นร้อยละ 86.67 และคะแนนทักษะการเขียนเชิงวิเคราะห์ คิดเป็น

ร้อยละ 80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์ระหว่างเรียนเพิ่มขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน อยู่ในระดับดี

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้มีทักษะการอ่านสูงขึ้นและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ดังนั้นจึงควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนให้แต่ละกลุ่มมีความสามารถเท่าเทียมกัน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วย ผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม

1.2 ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือเกื้อกูลกันสามารถจะส่งเสริมทักษะการอ่านและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นจึงควรนำแนวทางการจัดกิจกรรมไปใช้เพื่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนต่อไป

1.3 จากผลการวิจัยในครั้งนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถพัฒนาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ดังนั้นจึงควรส่งเสริมควบคู่ไปกับพัฒนานักเรียนด้านอื่นๆ ด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมทักษะภาษาไทยในด้านอื่นๆ ได้แก่ ทักษะด้านการเขียน ทักษะด้านการฟัง ดูและการพูด

2.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมไปใช้กับเนื้อหาสาระและระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมไปใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน

2.4 ควรศึกษาความสามารถด้านการคิดต่างๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดวิจารณ์ญาณ คิดแก้ปัญหา

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ เหลือทอง. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และ
ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริม ความคิด
สร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2544). การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ :
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิกา ไผ่จันทร์. (2541). ผลการใช้ชุดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมตามวิธีการวิจัยในการ
พัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมตาม
วิธีการวิจัยในกิจกรรมชุมนุมวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชัยนาท. (2558). นโยบายการจัดการศึกษา. ชัยนาท : ผู้แต่ง.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กฤษณ์ ธีรณมัย, เพลินทิพย์ โกเมศโสภา, และสาวิกา อุณหันธ์. (2547). การมุ่งเน้นลูกค้า
และตลาด : สร้างองค์กรให้แตกต่างอย่างเหนือชั้น. กรุงเทพฯ : สถาบัน
เพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). การคิดเชิงวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
ซัคเซสมีเดีย.
- คณะอนุกรรมการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์และผลิตอุปกรณ์การสอนวิทยาศาสตร์.
(2524). การพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย.
- คณาภรณ์ รัชมีมารีย์. (2547, พฤษภาคม-มิถุนายน). ประโยชน์ของชุดการเรียนการสอน.
วารสารการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี, 32(130), 24-28.
- จิตตินันท์ นันทไพบูลย์. (2551). จิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

- จิรวดี จันทรเส่ง. (2556). การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จิราภรณ์ จิระวิมล. (2552). ผลการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้ชุดฝึกทักษะและ
วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล
(บ้านตลาดเก่า) เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา. สืบค้น ธันวาคม 19, 2558,
จาก <http://www.kroorada.com/view>.
- จุฑามาศ ศรีวิสัย. (2556). ชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญจากวัฒนธรรมท้องถิ่น
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส
(เทศรัฐราษฎร์นุกูล) อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่. การค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2547). นวัตกรรมการศึกษาชุด จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ :
ธารอักษร.
- ชวาล แพร่ตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2531). การผลิตชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์การสอนเทคโนโลยีและ
สื่อการศึกษา เล่ม 3 หน่วยที่ 11-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2540). การหาประสิทธิภาพชุดการสอน. ในเอกสารการสอน ชุดวิชาการศึกษา
พัฒนาการ หน่วยที่ 1-15. สาขาศึกษาศาสตร์. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____, และคนอื่นๆ. (2523). “หน่วยที่ 1 แนวคิดทางเทคโนโลยีการศึกษา และหน่วย ที่
2 กระบวนการสันนิเวศนาการและระบบสื่อการสอน” ในเอกสารการสอนชุดวิชา
เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา 20301. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเปอร์เซชั่น.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- _____, และคนอื่นๆ. (2549). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ : ด่านสุทธา.
- _____. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : ด่านสุทธา.

- ธนภรณ์ ชันคำนันตะ. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โรงเรียนเทพ
พิทักษ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นิพนธ์ สุขปรีดี. (2525). นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน.
- บันลือ พงษ์ชนะวัน. (2545). พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
_____. (2549). มิติใหม่ในการสอนอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2546). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : SR Printing.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
_____. (2543). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุปผา มาระวิชัย. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงวิเคราะห์โดยใช้ชุด
กิจกรรมการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4 โรงเรียนบ้านป่าลั่น จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเอดี.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์, และคนอื่นๆ. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 2 (4-6).
กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2548). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ
: ไทยวัฒนา.
- ปวีณกร ดำเนินลอย. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และ
ความสามารถในการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของ
นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยชุด
กิจกรรมภูมิปัญญาไทยทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปวีณสุดา ร่มพยอม. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- เปลื้อง ณ นคร. (2538). ศิลปะแห่งการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- พงศ์ หรดาล. (2540). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กรเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2549). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา : สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : แฮ็สออฟเคอร์มีส์.
- ภพ เลหาไพบุลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- มยุรี ดงแสง. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์). (2558). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา. ชัยนาท : ผู้แต่ง.
- ฤชทัย ไชยขาว. (2551). ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่า (รัฐราษฎร์บำรุง) อำเภอตระการพืชผล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ, และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). กิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศจี อนันต์นพคุณ. (2542). กลวิธีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ. สงขลา : ชลบุตรกราฟฟิค.
- ศรีนคร ทุมโยมา. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิวิมล ควรหัตถ์. (2552). ถ้าคนไทยอ่านหนังสือเพียง 2.59 นาทีต่อวัน. สืบค้น สิงหาคม 25, 2555, จาก <http://www.stjohn.ac.th/polytechnic/stpoly/Depart/index02.php?idtext=8>.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). การวัดและประเมินความสามารถในการคิดในวิทยาการด้าน
การคิด. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.
- ศิริบูรณ์ เบ็ญนรงค์. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามรูปแบบการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏ
เชียงใหม่.
- สมจิต สวชนไพบูลย์. (2535). ธรรมชาติวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2537). การพัฒนาการสอนของครูวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- สมเดช สีแสง. (2550). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
โรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3. นครสวรรค์
: ริมปิง.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2547). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม. : ประสาน.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2548). การสอนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : พีระพันธ์นา.
- สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย. (2552). ความสำคัญของการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์
และเขียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุชาดา อ่อนประไพ. (2548). การศึกษาความคิดวิจารณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์ทาง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุด
กิจกรรมการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุดาพร กุณฑลบุตร. (2550). หลักการตลาดสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดี คมประพันธ์. (2547). การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับ
กระบวนการดำรงชีวิตสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนา.

- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2545). ชุดกิจกรรมสำหรับครูเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ กลุ่ม
คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา.
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- _____. (2553). **19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ** (พิมพ์ครั้งที่ 9)
กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). การเรียนการสอนรายบุคคล. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อเนก สุวรรณบัณฑิต, และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ. (2548). จิตวิทยาบริการ. กรุงเทพฯ : เพรส
แอนด์ ดีไซน์.
- Al-Shaye, S.S. (2003). "The Effectiveness of Met cognitive Strategies on Reading
Comprehension and Comprehension Strategies of Eleventh Grade Students in
Kuwaiti High Shool". **Dissertation Abstracts International**, **63(8)**, 2777-A.
- Bloom, B.S. (1976). **Human characteristics and school learning**. New York : McGraw–Hill.
- Butts, Davis D. (1974). **The teacher of Science a self directed planning guide**. New
York : Harper & Row.
- Farkas, R.D. (2002). "Effect(s) of traditional versus learning styles instructional methods
on seventh Grade students achievement, attitudes, empathy, and transfer of
skills through a study of the holocauas". **Dissertation abstracts international**,
63(4), 1243-A.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education** (3rded.). New York : McGraw-Hill.
- Herzberg, Frederick. (1959). **The motivation to work**. New York : John Wiley & Sons.
- Kaper, P., & Mirian, K. (1972). **Learning package in America Education**. New Jersey :
Education Technology.
- Maslow, Abraham Harold. (1970). **Motivation and pesonelity** (2nded.). New York :
Harper & Row.
- Morse, Nacey C. (1990). **Satisfaction in the white collar job**. Michigan : Univesity of
Michigan Press.
- Sexton, Aimee Ann. (2002, October). A Comparative Study of Effects Cooperative
Learning on Reader Response in a Seventh Grade Reading Classroom.
Masters Abstracts International, **41(05)**, 1258-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอ
ความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิไล นันทมานพ	อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์ ดร. เนติ เฉลยวาเรศ	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. ดร. สยาม สุ่มงาม	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลสรรพยา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๙๓/๕๗

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติขอเป็นผู้อยู่ตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครง ๓ บท
 ๒. แบบประเมินเครื่องมือ
 ๓. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๔. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 ๕. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขออนุมัติจากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๙๔/๕๗

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครง ๓ บท
 ๒. แบบประเมินเครื่องมือ
 ๓. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๔. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 ๕. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๙๕/๕๗

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครง ๓ บท
 ๒. แบบประเมินเครื่องมือ
 ๓. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๔. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 ๕. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๙๖/๕๗

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุมัติขอพระราชทานเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร.เนติ เฉลยวาเรศ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครง ๓ บท
 ๒. แบบประเมินเครื่องมือ
 ๓. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๔. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 ๕. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๙๗/๕๗

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร.สยาม สุ่มงาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครง ๓ บท
 ๒. แบบประเมินเครื่องมือ
 ๓. แผนการจัดการเรียนรู้
 ๔. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 ๕. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยนางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.๐๕๔๙.๐๒/๑๙๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหันคา

ด้วย นางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางญาณิศา สุ่มงาม ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑/๓ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณา และคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนาครักษ์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลชัยนาท

ด้วย นางญาณิศา สุ่มงาม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.วรรณวิไล นันทมานพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างการเก็บข้อมูล ซึ่งหน่วยงานของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านให้ นางญาณิศา สุ่มงาม ดำเนินการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑/๑ ในสังกัดของท่าน เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์ โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๖๑๒

Email : education_tru@hotmail.com

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
1	ด้านเนื้อหา						
	1.1 ความถูกต้องของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	1.2 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	1.3 ความน่าสนใจของเนื้อหา	+1	0	+1	+1	+1	0.80
	1.4 ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	1.5 เนื้อหามีความถูกต้อง ครบคลุม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	กระบวนการเรียนรู้						
	2.1 มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2.3 มีความเหมาะสมกับ เวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	2.4 มีความถูกต้องตามกระบวนการ	+1	0	+1	+1	+1	0.80
3	รูปแบบ						
	3.1 น่าสนใจ สวยงามและชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	3.2 ภาพประกอบมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	การใช้ภาษา						
	4.1 ตัวอักษรชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	4.3 คำอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	การประเมินผล						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	0	0.80
	5.2 ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
1	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	+1	0	+1	+1	+1	0.80
4	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาที่ กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8	ภาษาที่ใช้สื่อความหมายได้ถูกต้อง เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10	การวัดและประเมินผลใช้วิธีการและ เครื่องมือเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
1	พยัญชนะไทย มีทั้งหมดกี่ตัว						
	ก. 43 ตัว						
	ข. 44 ตัว						
	ค. 45 ตัว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	คำใด ที่ประสมด้วยสระ -า						
	ก. ฤ						
	ข. ปู						
	ค. ตา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	ข้อใด คือความหมายของสระ -ะ						
	ก. เป็นสระเสียงสั้น						
	ข. เป็นสระเสียงยาว						
	ค. เป็นสระเสียงสั้นยาว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	สระ -ิ อ่านอย่างไร						
	ก. สระ เอ						
	ข. สระแอะ						
	ค. สระอิ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	คำใด ประสมด้วยสระ -ี						
	ก. ช้า						
	ข. มี						
	ค. เวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	สระ -ึ อ่านอย่างไร						
	ก. อี						
	ข. อา						
	ค. อุ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7	คำว่า ถือ อ่านอย่างไร						
	ก. ถอ – อี – ถือ						
	ข. รอ – อือ – รือ						
	ค. ถอ – อือ – ถือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
8	ข้อใด ไม่ถูกต้อง						
	ก. โต๊ะไม้						
	ข. โป๊ะไฟ						
	ค. ผมโก๊ะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	คำว่า ดู อ่านอย่างไร						
	ก. ดอ – ดู – ดู						
	ข. ดอ – อู – ดู						
	ค. ดอ – ออ – ดู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
10	ข้อใด มีสระตรงกับคำว่า และ						
	ก. และ						
	ข. เลอะ						
	ค. เตะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
11	คำว่า เข้ม ประสมด้วยสระใด						
	ก. สระ เ - ะ						
	ข. สระ เ -						
	ค. สระ ใ้ อ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12	ข้อใด ออกเสียงสระตรงกับคำว่า แหะน้ำ						
	ก. แวะมา						
	ข. แกะดำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
	ค. เขาแพะ						
13	ข้อใด ออกเสียงสระ โ - ะ						
	ก. โต๊ะ						
	ข. เละ						
	ค. และ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
14	คำว่า เถอะ อ่านอย่างไร						
	ก. ถอ – เออะ – เถอะ						
	ข. ลอ – เออะ – เลอะ						
	ค. ทอ – เออะ – เทอะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15	คำว่า แซ อ่านอย่างไร						
	ก. ขอ – แอ – ขอ						
	ข. ขอ – แอ – แซ						
	ค. ขอ – ออ – แซ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16	ข้อใด มีสระเหมือนคำว่า ทยา						
	ก. ทายา						
	ข. เจมา						
	ค. ขาเก	+1	0	+1	+1	+1	0.80
17	ข้อใด มีสระต่างจากคำอื่น						
	ก. เซ						
	ข. โซ						
	ค. เข	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18	ข้อใด เขียนผิด						
	ก. ไถนา						
	ข. มาไว						
	ค. ไส้ไม้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
19	ข้อใดออกเสียงสระเหมือนคำว่า งาสีดำ						
	ก. ตาทำดี						
	ข. มีงูมา						
	ค. ปูขาเก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
20	ข้อใดออกเสียงสระตรงกับคำว่า ตัว						
	ก. ดี						
	ข. ตา						
	ค. หัว	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
21	ข้อใดมีสระตรงกับคำว่า คือเธอ						
	ก. มีเธอ						
	ข. มีถือ						
	ค. อำเภา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
22	ข้อใดออกเสียงตรงกับคำว่า พ่อ						
	ก. เท						
	ข. แก						
	ค. ขอ	+1	0	+1	+1	+1	0.80
23	คำว่า เรือ อ่านอย่างไร						
	ก. ลอ — เอือ — เลือ						
	ข. รอ — เอือ — เรือ						
	ค. รอ — เออ — เรือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
24	สระ เ -า ะ อ่านอย่างไร						
	ก. สระ เอา						
	ข. สระ เอาะ						
	ค. สระ เอือ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25	ข้อใด ประสมด้วย สระ -อ ี่ ทั้งหมด						
	ก. จำคำ						
	ข. จำใจ						
	ค. ทำไม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
26	ข้อใด ออกเสียงสระต่างจากคำอื่น						
	ก. เรือ						
	ข. เสือ						
	ค. เสี่ย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
27	ฉันมีเงินขนม.....						
	ก. เยอะแยะ						
	ข. เงอะงะ						
	ค. เปะปะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
28	ตาสีตึ้วดังอย่างไร						
	ก. ผียะ						
	ข. ผัวะ						
	ค. เผาะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
29	น้องใส่รองเท้าอะไร						
	ก. เกาะ						
	ข. เกียะ						
	ค. เกียะ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
30	ข้อใด ออกเสียงต่างคำอื่น						
	ก. ดำ						
	ข. เต่า						
	ค. จำ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ

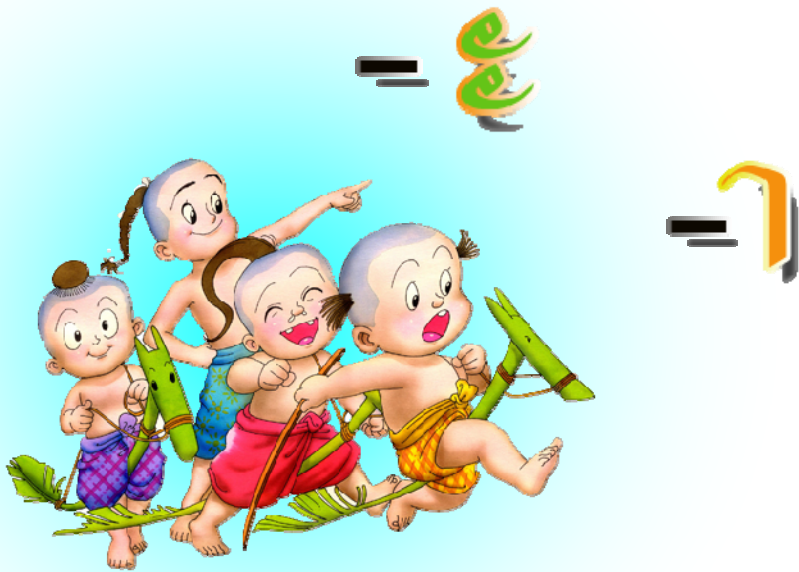
ที่	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
		1	2	3	4	5	
1	สีสันของรูปภาพในชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	รูปภาพที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	0	+1	0.80
3	คำที่ใช้อ่านในชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	เนื้อหาที่เรียนในชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	กิจกรรมในชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	กิจกรรมในชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียน อ่านและเขียนหนังสือได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7	เวลาในการทำชุดกิจกรรมได้เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8	แบบทดสอบที่ใช้ในชุดกิจกรรม มีความเหมาะสม	+1	+1	+1	0	+1	0.80
9	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยเพราะ มีชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	0	+1	0.80
10	นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับ การเรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	0	+1	0.80

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย

ชุดที่ 1 เรื่อง สระ – ะ สระ – า พา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โดย

นางญาณิศา สุ่มงาม

แบบทดสอบก่อนเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง สระ -ะ สระ -า พาสุนัข

จำนวน 10 ข้อ

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับหัวข้อ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สระ - ะ อ่านอย่างไร

- ก. อะ
- ข. อา
- ค. อี

2. คำว่า “จะ” อ่านแจกลูกสะกดคำอย่างไร

- ก. จอ – จะ – จะ
- ข. จะ – จอ – จะ
- ค. จอ – อะ – จะ

3.

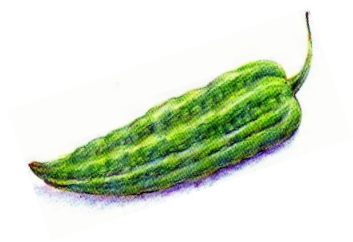

ภาพนี้อ่านอย่างไร

- ก. กระทะ
- ข. กระปะ
- ค. กะปะ

4.

ภาพนี้อ่านอย่างไร

- ก. มะลิ
- ข. มะระ
- ค. กะลา

5.

ภาพนี้อ่านตรงกับคำใด

- ก. กะปะ
- ข. กระปะ
- ค. กระบะ

ตั้งใจทำนะครับ

6.

+ ะ

ะ อ่านอย่างไร

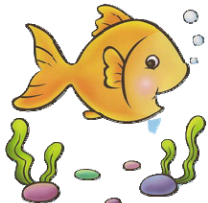
- ก. มะละ
- ข. มะลิ
- ค. มะระ

ไปดูเด็กทำ
แบบทดสอบ
กันดีกว่า

7. สระ -า อ่านอย่างไร

- ก. อา
- ข. อุ
- ค. อี

8. + ำ อ่านอย่างไร

ก. งา

ข. ปา

ค. มา

9. คำในข้อใดประสมด้วยสระ -า

ก. มี

ข. มอ

ค. มา

10. + ำ + อ่านอย่างไร

ก. ฝากา

ข. ดารา

ค. หاتا

การประเมินผลก่อนเรียน

เรื่อง สระ -ะ สระ -า พาสุนัข

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ข้อ	ก	ข	ค
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน

แบบฝึก

๑. อ่านสระ
๒. อ่านพยัญชนะ
๓. อ่านแจกลูก สะกดคำ
๔. อ่านเป็นคำ

ตัวอย่าง

อ่านสระ

- ะ อ่านว่า อะ
- า อ่านว่า อา

อ่านพยัญชนะ

ก อ่านว่า กอ

อ่านแจกลูกสะกดคำ

กะ อ่านว่า กอ – อะ – กะ

อ่านเป็นคำ

กะ จะ มะ ทะ ปะ ระ นะ คะ ชะ

กา จา มา นา ทา ยา รา ลา ปา พา ชา อา

ดูตัวอย่างก่อน

นะกะ

เรียนรู้ สระ -ะ

เขียนสระ -ะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะ

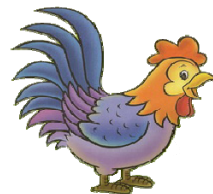
เช่น

มะระ

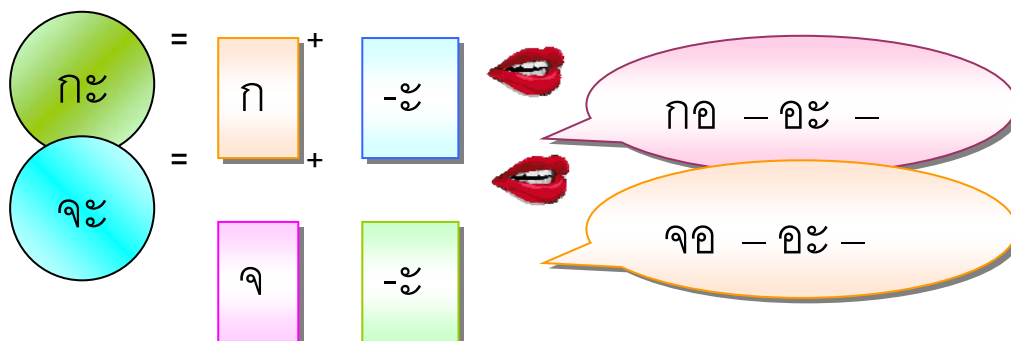
ตะปู

ระกา

การประสมคำด้วย สระ -ะ

คือ การนำพยัญชนะกับสระ -ะ มาประสมกันเป็นคำ

สระ - ะ

เป็นสระเสียงสั้น

เรียนรู้ สระ - ำ

เขียนสระ -ำ ไว้ข้างหลังพยัญชนะ

เช่น

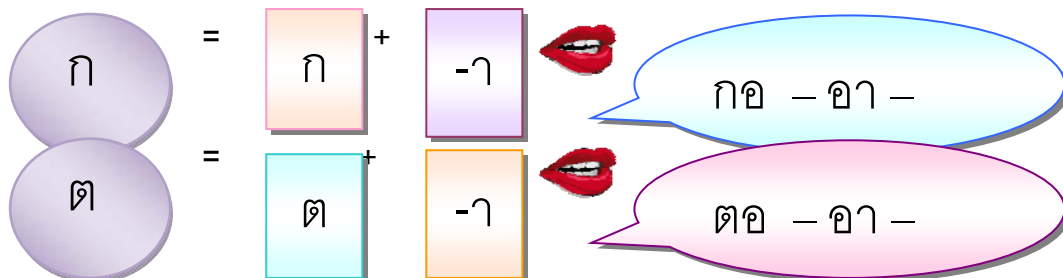
ขา

ยา

การประสมคำด้วย สระ -ำ

คือ การนำพยัญชนะกับสระ -ำ มาประสมกันเป็นคำ

สระ -ำ

เป็นสระเสียงยาว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ สระ -า ได้ถูกต้อง

อ่านจุดประสงค์กันก่อน
นะคะ

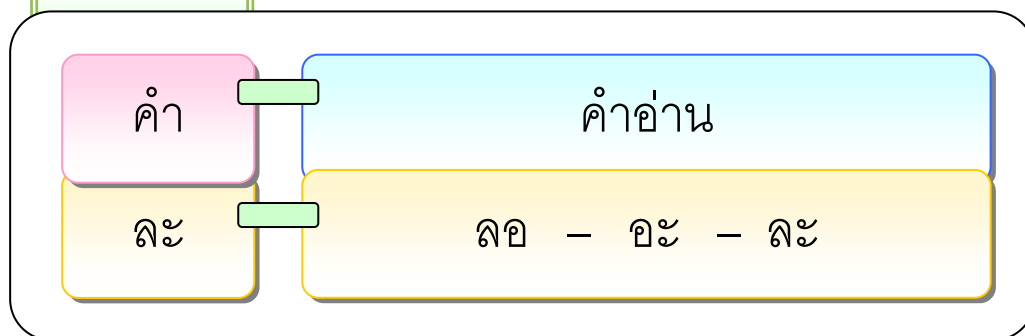
เกณฑ์การประเมิน

1 – 5 (ระดับ 1) ปรับปรุง	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
6 – 8 (ระดับ 2) พอใช้	คะแนนที่ได้.....คะแนน
9 – 10 (ระดับ 3) ดี	☐ ผ่าน
	☐ ไม่ผ่าน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 1 อ่านแจกลูก สะกดคำ จากคำที่กำหนด

ตัวอย่าง

1. ตะ	
2. หะ	
3. ปะ	
4. ปะ	
5. ทะ	
6. พะ	
7. จะ	
8. ดะ	
9. ษะ	
10. ษะ	

เกณฑ์การประเมิน

1 – 5 (ระดับ 1) ปรับปรุง	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
6 – 8 (ระดับ 2) พอใช้	คะแนนที่ได้.....คะแนน
9 – 10 (ระดับ 3) ดี	☐ ผ่าน
	☐ ไม่ผ่าน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กิจกรรมที่ 2 อ่านแจกลูกสะกดคำ จากคำที่กำหนด

ตัวอย่าง

คำ	คำอ่าน
ตา	ตอ - ออ - ตา

1. มา	
2. นา	
3. รา	
4. จา	
5. วา	
6. सा	
7. ปา	
8. ฟา	
9. พา	
10. ยา	

เกณฑ์การประเมิน

- 1 – 5 (ระดับ 1) ปรับปรุง คะแนนเต็ม 10 คะแนน
- 6 – 8 (ระดับ 2) พอใช้ คะแนนที่ได้.....คะแนน
- 9 – 10 (ระดับ 3) ดี ☐ ผ่าน
- ☐ ไม่ผ่าน

แบบทดสอบหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง สระ - ะ สระ -า พาดูก

จำนวน 10 ข้อ

คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับหัวข้อ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.

ภาพนี้อ่านว่าอย่างไร

- ก. มะลิ
- ข. กะลา
- ค. มะระ

2. สระ -ะ อ่านว่าอย่างไร

- ก. อะ
- ข. อา
- ค. อี

3.

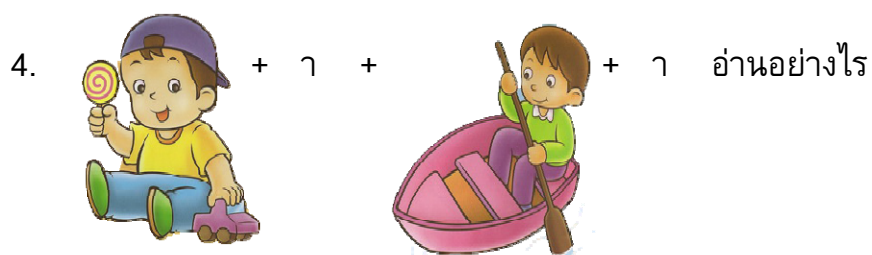

ภาพนี้อ่านตรงกับข้อใด

- ก. กระบะ
- ข. กระบะ
- ค. กะบะ

เย้ ถึงแบบทดสอบหลังเรียนแล้ว

- ก. ฝากา
- ข. ดารา
- ค. หาดา

5. คำว่า “จะ” อ่านแจกลูกสะกดคำอย่างไร

- ก. จะ – จอ – จะ
- ข. จอ – จะ – จะ
- ค. จอ – อะ – จะ

- ก. กระปะ
- ข. กะปะ
- ค. กระทะ

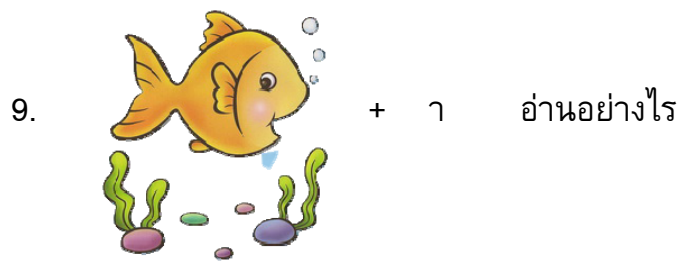
7. คำในข้อใดประสมด้วยสระ -า

- ก. มี
- ข. มอ
- ค. มา

8. สระ -า อ่านว่าอย่างไร

- ก. อา
- ข. อุ
- ค. อี

ก. มา

ข. ปา

ค. งา

ก. มะลิ

ข. มะละ

ค. มะระ

ไปดูสิ! ได้คะแนนเพิ่มขึ้นหรือเปล่า

การประเมินผลหลังเรียน

เรื่อง สระ -ะ สระ - ำ พาสุนัข

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ข้อ	ก	ข	ค
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน

เฉลยคำตอบ

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก	6. ค
2. ค	7. ก
3. ก	8. ข
4. ข	9. ค
5. ข	10. ข

กิจกรรมที่ 1

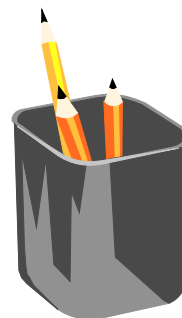
1. ตอ – อะ – ตะ 6. พอ – อะ – พะ
2. หอ – อะ – หะ 7. จอ – อะ – จะ
3. ปอ – อะ – ปะ 8. ดอ – อะ – ดะ
4. บอ – อะ – บะ 9. ขอ – อะ – ขะ

กิจกรรมที่ 2

1. มอ – อา – มา 6. สอ – อา – सा
2. นอ – อา – นา 7. บอ – อา – บา
3. รอ – อา – รา 8. ฟา – อา – ฟา
4. จอ – อา – จา 9. พอ – อา – पा

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ค	6. ค
2. ก	7. ค
3. ข	8. ก
4. ข	9. ข

ไชโย ถูกหมดเลย

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2535). คู่มือครูตามหลักสูตรประถมศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2535). คู่มือครูตามหลักสูตรประถมศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2546). แบบฝึกหัดสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การ รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ดร.ณมิตร จิตมั่นคง. (2540). พจนานุกรมฉบับเพื่อนเรียน. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.
- ราชินี เจริญกิจและคณะ. (2544). ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพการ เรียนรู้ กลุ่มภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วราภรณ์ บำรุงกุล. (2542). อ่านถูก สะกดคำ ความหมาย ประโยค. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999.
- ศิริวรรณ กาญจนสาลักษณ์. (2544). แบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. (2547). ตัวอย่างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการ เขียน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ชัยนาท : ผู้แต่ง.
- สำลี รักสุทธีและคณะ. (2544). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสู่การจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : พ. ศ. พัฒนา.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง สระ -ะ สระ -า พาสุนัข

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และ สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญ

การสะกดคำได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานในการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านคำที่ประสมด้วยสระ -ะ สระ -า ได้ถูกต้อง
2. เขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ สระ -า ได้ถูกต้อง
3. สามารถนำคำที่ประสมด้วยสระ -ะ สระ -า มาเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

ขอบข่ายเนื้อหา / แบบฝึก

1. เขียนตัวพยัญชนะแทนภาพ
2. อ่านแจกลูกสะกดคำ
3. อ่านเขียนคำที่ประสมด้วยสระ -ะ สระ -า
4. เรียงคำให้เป็นประโยค

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแบบฝึก ดังนี้

1. ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ระยะเวลา 1 สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง นอกเวลาเรียน (เวลา 14.30 น – 15.30 น)
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้จัดไปตามขั้นตอนที่แต่ละกิจกรรมกำหนดไว้จากง่ายไปหายาก

3. แบบฝึกเมื่อฝึกแต่ละครั้งผู้สอนควรซ่อม / เสริมควบคู่ไปด้วย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกคนพร้อมเสนอแนะติชม
4. แบบทดสอบก่อนเรียน –หลังเรียน ครูผู้สอนควรทดสอบนักเรียนให้เกิดความเที่ยงตรงเพื่อที่จะวัดผลประเมินผลนักเรียนให้เกิดความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง
5. การดำเนินการฝึกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้สอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนในแต่ละครั้งโดยเริ่มจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนจำนวน 2 ครั้ง ดังตารางที่กำหนดไว้ดังนี้

ครั้งที่ / เวลา	เนื้อหาในแบบฝึก	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	หมายเหตุ
1 (14.30 น. – 15.30 น.)	- เพลง สระ อะ - เกมเพื่อนฉันอยู่ไหน - แบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องสระ อะ อะ สระอา พาสุนัข - กิจกรรมที่ 1 เขียนตัวพยัญชนะ แทนภาพ - กิจกรรมที่ 2 อ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมสระ อะ - กิจกรรมที่ 3 เขียนคำที่ประสมสระ อะ - กิจกรรมที่ 4 เขียน ตัวพยัญชนะแทนภาพ	- ร้องเพลงสระ อะ และทำท่าทางประกอบเพลงด้วยตนเอง แล้วสังเกตการเขียนสระ พร้อมทั้งฝึกเขียนด้วยนิ้วมือในอากาศและบนกระดาน - นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง สระ อะ อะ สระอา พาสุนัข - ฝึกอ่านออกเสียงสระสั้น – ยาวคู่กันเช่น อะ - อา - แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งออกเสียงสั้น (อะ) กลุ่มหนึ่งออกเสียงยาว (อา) อ่านสลับกันไปมา จนคล่อง และจำรูปสระได้ - ฝึกอ่านตัวพยัญชนะแทนภาพ แล้วนำมาประสมกับสระ อะ อะ สระอา - ฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมสระ อะ โดยครูติดบัตรคำไว้บนกระเป๋าค้น ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกด จนคล่อง - ฝึกอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระ อะ เช่น คำว่า มะระ กระบะ ชะนี มะลิ ให้นักเรียนออกมาอ่านบัตรคำที่ละคน - นักเรียนเล่นเกมเพื่อนฉันอยู่ไหน โดยครูอธิบายวิธีการเล่นให้เข้าใจ - นักเรียนทำกิจกรรมที่ 1,2,3,4 - ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบในแต่ละกิจกรรม พร้อมทั้งติชมการทำงาน	1 ชั่วโมง

ครั้งที่ / เวลา	เนื้อหาในแบบฝึก	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	หมายเหตุ
2 (14.30 น. – 15.30 น.)	- เพลง สระอา - เกมแข่งขันการอ่านคำ - เกมแข่งขันอ่านประโยค - กิจกรรมที่ 5 อ่านแจกลูกสะกดคำ คำที่ประสมสระ อา - กิจกรรมที่ 6 เขียนคำที่ประสมสระ อา - กิจกรรมที่ 7 ลากเส้นจับคู่คำ คำที่ประสมสระ อะ สระ อา ให้เป็นคำที่มีความหมาย - กิจกรรมที่ 8 เรียงคำให้เป็นประโยคที่ต้องการ - แบบทดสอบหลังเรียนเรื่องสระ อะ สระ อา พาสุนัข	- ร้องเพลงสระ อาให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงสระ อา ให้ถูกต้องและทำท่าทางประกอบเพลงด้วยตนเอง - ฝึกอ่านและเขียนตัวพยัญชนะแทนภาพแล้วนำมาประสมกับสระ อา - ฝึกอ่านแจกลูก สะกดคำ คำที่มีสระ อา โดยครูนำบัตรคำติดไว้บนกระเป๋าดิน แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านจนคล่อง - ดา อ่านว่า ตอ - อา - ตา มา อ่านว่า มอ - อา - มา - ฝึกอ่านคำ โดยครูติดบัตรคำไว้ที่กระเป๋าดิน เช่น มะดัน มะลิ ชะนีมะระ กระบะ แล้วให้นักเรียนเล่นเกมแข่งขันการอ่านคำ - ฝึกนำคำมาเรียงเป็นประโยค โดยครูแจกบัตรคำ คำว่า นา ตา มา แล้วฝึกให้นำคำมาเรียงตามลำดับก่อนหลัง และเล่นเกมแข่งขันการอ่านประโยค - ครูและนักเรียนสนทนาถึงเนื้อหาในแต่ละกิจกรรม พร้อมทั้งยกตัวอย่าง - นักเรียนทำกิจกรรมที่ 4,5,6,7,8 - ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบในแต่ละกิจกรรม พร้อมทั้งติชมการทำงาน - นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง สระ อะ สระ อา พาสุนัข / สรุป	1 ชั่วโมง

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ : ที่มีสระ อะ สระอา

มะดัน	มะลิ	ชะนี	มะระ	กระบะ
กระบุง	มังคุด	ประตู่	กะลา	สุนัข
ศาลา	อีกา	ฝากา	คุณตา	จำปา
มะนาว	กระต่าย	กระจาบ	มะพร้าว	ตะกร้า

2. บัตรสระ อะ สระ อา
3. บัตรพยัญชนะ ก จ
4. กระเป๋าค้น
5. บัตรภาพ
6. เพลงสระ อะ สระ อา
7. เกม : เกมเพื่อนจำอยู่ไหน, เกมแข่งขันการอ่านคำ
8. กิจกรรมที่ 1,2,3,4,5,6,7,8
9. ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านชุดที่ 1

กระบวนการวัดและประเมินผล

1. วิธีการ
 - 1.1 สังเกต
 - 1.1.1 การอ่าน และการเขียน
 - 1.2 ตรวจผลงาน
 - 1.2.1 กิจกรรมที่ 1,2,3,4,5,6,7,8
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - กิจกรรมที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,
 - แบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน เรื่องสระ อะ สระ อา พาสุนัข
3. เกณฑ์การวัดผลประเมิน
 - ใช้การผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป

เพลงสระอะ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธาร พรานอง This is the Way

สระ อะ จะ มีเสียงสั้น อยู่เคียงคู่กันพยัญชนะ
จะ ปะ กระทะ ตะกละ มะระ ล้วน อะ ตามมาเรียงรา '
คำสระ อะ มีตัวสะกด อะ จะ กระโดด เป็นไม้หัด
เช่น กะ น กัน และ ฉัน นั้น มั่นตัว อะแปรรู้

(ซ้ำ)

เพลงสละอา

เนื้อร้อง ประคอง สุทธสาร ทำนอง เพลงมาเลเชีย
RASA SAYANG หรือขอเป็นเพื่อนกัน

สวัสดิ์เธอจำ มา มา เรียนคำสละอา
 อาจะอยู่คู่พญานะ ไม่ลดละเดินเคียงคู่ไป
 ป้า ตา อา พา น้า ใช้สละอาทุกคำไซ้ไหม
 ถ้าสละอา อยู่หลังตัวใด ออกเสียงไปว่า พอ อา พา (ซ้ำ)
 อาจเปลี่ยนคำในวรรคสุดท้ายของเพลงเป็น

เกมเพื่อนฉันอยู่ไหน

จุดประสงค์

เพื่อฝึกการประสมคำ

อุปกรณ์

บัตรภาพและคำตามตัวอย่าง

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
2. ครูนำบัตรภาพประกอบคำแจก นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาสระหรือพยัญชนะที่หายไปกลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นกลุ่มชนะ

ม.....นาว

กระ....จาด

มะไ.....

กระ....าบ

เกมแข่งขันการอ่านคำ

จุดประสงค์ เพื่อฝึกการอ่านคำให้คล่อง

อุปกรณ์ บัตรคำ

วิธีเล่น

1. ครูนำบัตรคำมาติดไว้ที่กระเป๋าค้น และแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านคำคนละ 1 คำ

จนครบทุกคน ผู้อ่านได้คะแนนคำละ 1 คะแนน

3. นักเรียนกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดคือกลุ่มชนะ

เกมแข่งขันการอ่าน ประโยค

จุดประสงค์ เพื่อฝึกการอ่านประโยค

อุปกรณ์ แถบประโยค

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละเท่าๆกัน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านแถบประโยคครั้งละ 1 ประโยคสลับกัน ถ้าอ่านผิดไม่ได้

คะแนน

3. นักเรียนกลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดกลุ่มนั้นชนะ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง การอ่านเรียนรู้เรื่องสระ

จำนวน 30 ข้อ

คะแนนเต็ม 30 คะแนน

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับหัวข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. พยัญชนะไทย มีทั้งหมดกี่ตัว

ก. 43 ตัว

ข. 44 ตัว

ค. 45 ตัว

2. คำใด ที่ประสมด้วยสระ -า

ก. ภู

ข. ปู

ค. ตา

3. ข้อใด คือความหมายของสระ -ะ

ก. เป็นสระเสียงสั้น

ข. เป็นสระเสียงยาว

ค. เป็นสระเสียงสั้นยาว

4. สระ -ิ อ่านอย่างไร

ก. สระ เอ

ข. สระ แอะ

ค. สระ อี

5. คำใด ประสมด้วยสระ -ิ

- ก. ช้ำ
- ข. มี
- ค. เวลา

6. สระ ^๔ อ่านอย่างไร

- ก. อี
- ข. อา
- ค. อุ

7. คำว่า ถือ อ่านอย่างไร

- ก. ถอ – อี – ถือ
- ข. รอ – อือ – รือ
- ค. ถอ – อือ – ถือ

8. ข้อใด ไม่ถูกต้อง

- ก. โต๊ะไม้
- ข. โปะไฟ
- ค. ผมโก๊ะ

9. คำว่า ดู อ่านอย่างไร

- ก. ดอ – ดู – ดู
- ข. ดอ – ดู – ดู
- ค. ดอ – ออ – ดู

10. ข้อใด มีสระตรงกับคำว่า เละ

- ก. และ
- ข. เลอะ
- ค. เตะ

11. คำว่า เข้ม ประสมด้วยสระใด

ก. สระ เ - ะ

ข. สระ เ -

ค. สระ เ^๔ อ

12. ข้อใด ออกเสียงสระตรงกับคำว่า **แพะน้ำ**

ก. แะมา

ข. แกะดำ

ค. เขาแพะ

13. ข้อใด ออกเสียงสระ **โ - ะ**

ก. โต้ะ

ข. เละ

ค. และ

14. คำว่า **เถอะ** อ่านอย่างไร

ก. ถอ – เออะ – เถอะ

ข. ลอ – เออะ – เลอะ

ค. ทอ – เออะ – เทอะ

15. คำว่า **แซ** อ่านอย่างไร

ก. ขอ – แอ – ขอ

ข. ขอ – แอ – แซ

ค. ขอ – ออ – แซ

16. ข้อใด มีสระเหมือนคำว่า **ทยา**

ก. ทายา

ข. เจมา

ค. ขาเก

17. ข้อใด มีสระต่างจากคำอื่น

ก. เซ

ข. โซ

ค. เข

18. ข้อใด เขียนผิด

ก. ไถนา

ข. มาไว

ค. ไสไม้

19. ข้อใด ออกเสียงสระเหมือนคำว่า งาสีดำ

ก. ตาทำดี

ข. มีงูมา

ค. ปูขาเก

20. ข้อใด ออกเสียงสระตรงกับคำว่า ตัว

ก. ดี

ข. ตา

ค. หัว

21. ข้อใด มีสระตรงกับคำว่า คือเธอ

ก. มือเธอ

ข. มือถือ

ค. อำเภอ

22. ข้อใดออกเสียงตรงกับคำว่า พ่อ

ก. เท

ข. แก

ค. ขอ

23. คำว่า เรือ อ่านอย่างไร

ก. ลอ — เอื่อ — เลื่อ

ข. รอ — เอื่อ — เรื่อ

ค. รอ — เออ — เรื่อ

24. สระ เ-าะ อ่านอย่างไร

ก. สระ เอา

ข. สระ เอาะ

ค. สระ เอื่อ

25. ข้อใด ประสมด้วย สระ -Ó ทั้งหมด

ก. จำคำ

ข. จำใจ

ค. ทำไม

26. ข้อใด ออกเสียงสระต่างจากคำอื่น

ก. เรื่อ

ข. เสื่อ

ค. เสี่ย

27. ฉันมีเงินขนม.....

ก. เยอะแยะ

ข. เกะกะ

ค. เปะปะ

28. ตาสีตี่วัวดังอย่างไร

ก. เปียะ

ข. ผัวะ

ค. ผะวะ

29. น้องใส่รองเท้าอะไร

ก. เกาะ

ข. เกียะ

ค. เกียะ

30. ข้อใด ออกเสียงต่างคำอื่น

ก. ดำ

ข. เต่า

ค. จำ

เฉลยคำตอบ

1	ข	16	ค
2	ค	17	ค
3	ก	18	ข
4	ค	19	ก
5	ข	20	ค
6	ก	21	ก
7	ค	22	ค
8	ก	23	ข
9	ข	24	ข
10	ค	25	ก
11	ก	26	ค
12	ข	27	ก
13	ก	28	ข
14	ก	29	ค
15	ข	30	ก

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

กระดาษคำตอบ

ข้อ	ก	ข	ค	ข้อ	ก	ข	ค
1				16			
2				17			
3				18			
4				19			
5				20			
6				21			
7				22			
8				23			
9				24			
10				25			
11				26			
12				27			
13				28			
14				29			
15				30			

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 12 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1–5 แบบรายบุคคล

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		ชุดที่ 5	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	12	7	13	5	11	8	13	8	11	7
2	12	5	12	8	12	7	15	7	15	6
3	12	6	15	6	11	7	11	8	14	7
รวม	36	18	40	19	34	22	39	23	40	20
$\bar{X}$	12.00	6.00	13.333	6.33	11.33	7.33	13	7.67	13.33	6.67
S.D.	0.00	1.00	1.53	1.53	0.58	0.58	2.00	0.58	2.08	0.58
%	60.00	60.00	66.67	63.33	56.67	73.33	65.00	76.67	66.67	66.67

ตาราง 13 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบรายบุคคล

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 6		ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9		ชุดที่ 10	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	15	7	13	8	15	7	15	6	13	8
2	12	6	14	6	13	6	12	8	16	6
3	11	5	12	5	13	7	13	7	12	6
รวม	38	18	39	19	41	20	40	21	41	20
$\bar{X}$	12.67	6	13.00	6.33	13.67	6.67	13.33	7.00	13.67	6.67
S.D.	2.08	1.00	1.00	1.53	1.15	0.58	1.53	1.00	2.08	1.15
%	63.33	60.00	65.00	63.33	68.33	66.67	66.67	70.00	68.33	66.67

ตาราง 14 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11 – 13 แบบรายบุคคล

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม					
	ชุดที่ 11		ชุดที่ 12		ชุดที่ 13	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10
1	12	7	13	5	13	7
2	14	5	12	6	12	7
3	11	6	15	8	15	6
รวม	37	18	40	19	40	20
$\bar{X}$	12.33	6	13.33	6.33	13.33	6.67
S.D.	1.53	1.00	1.53	1.53	1.53	0.58
%	61.67	60.00	66.67	63.33	66.67	66.67

ตาราง 15 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบรายบุคคล

คนที่	คะแนนรวมระหว่างเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน
	E_1 (260 คะแนน)	E_2 (30 คะแนน)
1	169	18
2	171	19
3	165	21
รวม	505	58
$\bar{X}$	168	19.33
S.D.	3.06	1.53
%	64.74	64.44

ตาราง 16 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 5 แบบกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		ชุดที่ 5	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	11	6	16	6	17	7	17	7	17	9
2	12	7	14	7	15	7	15	6	14	8
3	15	8	15	8	15	9	15	9	15	6
4	14	6	15	8	15	8	17	8	16	5
5	16	8	17	8	17	7	13	8	17	9
6	16	6	14	8	14	7	17	8	18	9
7	17	7	16	7	18	7	15	7	16	8
8	15	8	17	7	16	9	15	8	16	9
9	14	8	14	6	14	8	18	8	14	8
รวม	130	64	138	65	141	69	142	69	143	71
$\bar{X}$	14.44	7.11	15.33	7.22	15.67	7.67	15.78	7.67	15.89	7.89
S.D.	1.94	0.93	1.22	0.83	1.41	0.87	1.56	0.87	1.36	1.45
%	72.22	71.11	76.67	72.22	78.33	76.67	78.89	76.67	79.44	78.89

ตาราง 17 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 6		ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9		ชุดที่ 10	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	17	8	17	8	13	7	16	6	15	7
2	15	7	15	6	17	8	16	8	13	8
3	15	8	16	8	14	6	15	7	14	7
4	16	7	16	6	15	7	13	9	16	9
5	14	8	15	8	15	8	17	8	19	7
6	16	9	17	6	17	7	15	8	16	8
7	17	8	17	8	13	9	15	7	17	7
8	14	7	12	8	18	7	15	8	15	9
9	15	6	16	6	16	6	17	8	16	8
รวม	139	68	141	64	138	65	139	69	141	70
$\bar{X}$	15.44	7.56	15.67	7.11	15.33	7.22	15.44	7.67	15.67	7.78
S.D.	1.13	0.88	1.58	1.05	1.80	0.97	1.24	0.87	1.73	0.83
%	77.22	75.56	78.33	71.11	76.67	72.22	77.22	76.67	78.33	77.78

ตาราง 18 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11 – 13 แบบกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม					
	ชุดที่ 11		ชุดที่ 12		ชุดที่ 13	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10
1	15	7	16	6	16	6
2	12	5	14	7	14	7
3	15	8	15	8	15	8
4	15	9	15	8	15	8
5	16	8	17	8	17	8
6	16	6	14	8	14	8
7	17	7	16	7	16	7
8	15	8	17	7	17	7
9	12	7	18	6	18	6
รวม	133	65	142	65	142	65
$\bar{X}$	14.78	7.22	15.78	7.22	15.78	7.22
S.D.	1.72	1.20	1.39	0.83	1.39	0.83
%	73.89	72.22	78.89	72.22	78.89	72.22

ตาราง 19 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบกลุ่มเล็ก

คนที่	คะแนนรวมระหว่างเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน
	E_1 (260 คะแนน)	E_2 (30 คะแนน)
1	203	18
2	186	21
3	194	24
4	198	19
5	210	20
6	204	21
7	210	26
8	202	24
9	202	21
รวม	1809	194
$\bar{X}$	201	22
S.D.	7.58	2.60
%	77.31	71.85

ตาราง 20 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 5 แบบภาคสนาม

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		ชุดที่ 5	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	14	8	14	9	15	8	17	9	16	8
2	16	7	15	7	16	7	18	7	16	6
3	15	8	17	8	15	9	15	8	15	7
4	16	8	18	8	18	8	15	9	13	7
5	18	8	17	8	16	10	17	9	17	8
6	17	9	18	9	16	8	14	7	15	8
7	18	10	18	7	17	6	18	8	17	7
8	18	7	18	8	17	8	16	8	15	8
9	15	8	19	8	18	9	18	7	17	9
10	13	8	16	7	17	8	17	8	18	10
11	17	9	18	8	15	7	17	9	16	9
12	15	8	15	9	16	8	15	10	19	9
13	15	9	14	10	17	8	17	9	16	9
14	15	7	17	9	19	7	17	8	19	9
15	17	7	18	10	17	8	17	9	16	9
16	18	7	17	7	15	9	18	9	17	7
17	17	8	18	8	18	9	15	10	15	8
18	19	7	17	8	17	9	18	7	16	8
19	16	8	15	9	15	10	17	8	15	9
20	19	8	14	8	15	7	14	8	14	8
21	16	9	17	9	15	8	18	9	17	9
22	17	9	15	7	17	8	16	8	17	9
23	15	9	16	8	18	9	17	7	18	9
24	16	7	20	7	17	8	18	9	16	7
25	15	8	15	8	19	9	18	8	20	9

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3		ชุดที่ 4		ชุดที่ 5	
	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
26	17	8	20	8	16	7	16	7	15	8
27	16	7	17	8	19	8	14	8	20	7
28	16	8	16	9	16	8	17	8	17	7
29	17	9	19	10	17	8	18	7	17	8
30	16	10	14	7	15	7	16	7	19	8
รวม	489	243	502	246	498	243	498	245	498	244
$\bar{X}$	16.30	7.67	15.33	8.00	15.33	8.00	16.67	8.00	15.67	7.00
S.D.	1.42	0.88	1.76	0.92	1.30	0.92	1.33	0.91	1.69	0.94
%	81.50	81.00	83.67	82.00	83.00	81.00	83.00	81.67	83.00	81.33

ตาราง 21 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 6 – 10 แบบภาคสนาม

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 6		ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9		ชุดที่ 10	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
1	15	8	17	9	16	9	17	7	18	9
2	14	6	15	7	18	8	17	9	13	8
3	17	7	16	8	15	8	15	8	19	8
4	18	8	17	8	15	9	17	7	16	7
5	17	8	19	7	18	7	13	9	19	9
6	18	9	17	8	17	8	17	9	16	7
7	17	8	15	9	15	8	18	9	17	8
8	15	7	18	10	15	7	15	7	15	8
9	14	8	17	8	18	8	18	8	16	7
10	17	8	15	9	17	9	17	8	15	8
11	15	7	18	7	18	10	14	7	14	9
12	17	8	15	10	16	9	18	8	14	8
13	15	9	17	7	19	9	16	9	17	9
14	18	10	18	8	16	9	17	10	15	10
15	17	8	17	8	19	9	18	8	16	9
16	15	8	19	9	16	10	18	9	20	8
17	15	9	16	8	17	7	16	9	18	9
18	15	9	19	9	18	8	14	7	20	9
19	17	10	16	10	16	8	17	9	17	10
20	18	7	17	9	15	9	15	9	17	7
21	17	8	15	8	19	8	16	10	19	8
22	19	8	16	9	15	8	20	7	15	8
23	16	9	15	9	17	8	15	8	15	7
24	19	8	18	7	18	7	20	8	18	10
25	16	9	16	7	16	8	17	9	19	7

ตาราง 21 (ต่อ)

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม									
	ชุดที่ 6		ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9		ชุดที่ 10	
	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂
	20	10	20	10	20	10	20	10	20	10
26	17	8	15	8	19	9	18	8	17	8
27	15	9	17	8	16	8	16	8	18	8
28	17	7	16	7	19	7	17	8	15	9
29	15	7	18	8	16	7	19	7	16	8
30	15	7	17	8	17	9	18	8	15	7
รวม	490	242	501	247	506	248	503	247	499	247
$\bar{X}$	15.33	7.00	16.00	8.00	16.33	8.33	16.33	8.00	16.67	8.33
S.D.	1.42	0.94	1.29	0.94	1.41	0.87	1.68	0.90	1.87	0.94
%	81.67	80.67	83.50	82.33	84.33	82.67	83.83	82.33	83.17	82.33

ตาราง 22 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของ
ชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 11 – 13 แบบภาคสนาม

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม					
	ชุดที่ 11		ชุดที่ 12		ชุดที่ 13	
	E_1	E_2	E_1	E_2	E_1	E_2
	20	10	20	10	20	10
1	16	8	14	9	14	9
2	15	7	15	7	15	7
3	17	8	17	8	17	8
4	16	8	18	8	18	8
5	18	8	17	8	17	8
6	17	9	18	9	18	9
7	18	10	18	7	18	7
8	18	7	18	8	18	8
9	15	8	19	8	19	8
10	18	8	16	7	16	7
11	17	9	18	8	18	8
12	15	8	15	9	15	9
13	17	9	14	10	14	10
14	15	7	17	9	17	9
15	17	7	18	8	18	10
16	18	7	17	7	17	7
17	13	8	18	8	18	8
18	19	10	17	8	17	8
19	16	8	15	9	15	9
20	19	8	14	8	14	8
21	16	9	17	9	17	9
22	17	9	15	7	15	7
23	15	9	16	8	16	8
24	16	7	20	7	20	7
25	18	8	15	8	15	8

ตาราง 22 (ต่อ)

คนที่	คะแนนประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม / คะแนนเต็ม					
	ชุดที่ 11		ชุดที่ 12		ชุดที่ 13	
	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂	E ₁	E ₂
	20	10	20	10	20	10
26	17	8	20	8	20	8
27	16	7	17	8	17	8
28	16	8	16	9	16	9
29	17	9	19	8	19	10
30	17	10	14	7	14	7
รวม	499	246	502	242	502	246
$\bar{X}$	16.00	7.67	15.33	8	15.33	8.00
S.D.	1.35	0.92	1.76	0.78	1.76	0.92
%	83.17	82.00	83.67	80.67	83.67	82.00

ตาราง 23 คะแนนรวมประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
ของชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ชุดที่ 1 – 13 แบบภาคสนาม

เลขที่	คะแนนรวมระหว่างเรียน E_1 (260 คะแนน)	คะแนนรวมหลังเรียน E_2 (30 คะแนน)
1	203	25
2	203	23
3	210	25
4	215	22
5	223	26
6	218	28
7	224	28
8	216	22
9	223	22
10	212	23
11	215	26
12	205	24
13	208	22
14	220	27
15	225	27
16	225	27
17	214	27
18	226	23
19	207	28
20	205	24
21	219	23
22	214	28
23	209	21
24	236	24
25	219	22

ตาราง 23 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนรวมระหว่างเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน
	E_1 (260 คะแนน)	E_2 (30 คะแนน)
26	227	26
27	218	28
28	214	23
29	227	27
30	207	25
รวม	6487	746
$\bar{X}$	216	25
S.D.	8.36	2.29
%	83.17	82.89

ตาราง 24 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะ
การอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	การแปลผล
1	0.37	0.32	ตัดทิ้ง
2	0.29	0.08	ตัดทิ้ง
3	0.26	0.31	ใช้ได้
4	0.37	0.15	ตัดทิ้ง
5	0.29	0.23	ใช้ได้
6	0.26	0.77	ใช้ได้
7	0.24	0.08	ตัดทิ้ง
8	0.24	0.23	ใช้ได้
9	0.39	0.38	ใช้ได้
10	0.37	0.46	ใช้ได้
11	0.34	0.69	ใช้ได้
12	0.47	0.31	ใช้ได้
13	0.45	0.23	ใช้ได้
14	0.42	0.62	ใช้ได้
15	0.37	0.77	ใช้ได้
16	0.39	0.54	ใช้ได้
17	0.32	0.00	ตัดทิ้ง
18	0.21	0.00	ตัดทิ้ง
19	0.16	0.46	ตัดทิ้ง
20	0.37	0.46	ใช้ได้
21	0.26	0.15	ตัดทิ้ง
22	0.37	0.46	ใช้ได้
23	0.39	0.28	ตัดทิ้ง
24	0.39	0.42	ตัดทิ้ง
25	0.32	0.46	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	การแปลผล
26	0.34	0.69	ใช้ได้
27	0.34	0.23	ใช้ได้
28	0.29	0.08	ตัดทิ้ง
29	0.32	0.46	ใช้ได้
30	0.61	0.23	ใช้ได้

ค่าความยากง่าย (p) มีค่าเท่ากับ 0.21 – 0.61

ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.23 – 0.77

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) มีค่าเท่ากับ 0.813

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

ตาราง 25 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	D	D ²
1	21	28	7	49
2	14	29	15	225
3	22	30	8	64
4	20	30	10	100
5	16	21	5	25
6	21	28	7	49
7	22	25	3	9
8	22	27	5	25
9	20	27	7	49
10	22	26	4	16
11	18	24	6	36
12	24	29	5	25
13	16	26	10	100
14	19	28	9	81
15	23	26	3	9
16	22	30	8	64
17	24	26	2	4
18	18	24	6	36
19	17	26	9	81
20	23	25	2	4
21	24	27	3	9
22	21	24	3	9
23	20	24	4	16
24	22	26	4	16
25	17	24	7	49

ตาราง 25 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	D	D ²
26	19	28	9	81
27	23	27	4	16
28	18	25	7	49
29	13	27	14	196
30	17	25	8	64
รวม	598	792	194	1556
เฉลี่ย	19.93	26.40		
S.D.	2.99	2.13		

สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม
ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตร t-test แบบ dependent samples ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

$$t = \frac{194}{\sqrt{\frac{30(1556) - (194)^2}{30 - 1}}}$$

$$t = \frac{194}{17.66}$$

$$t = 1098^*$$

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางญานิศา สุ่มงาม
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 5 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2518
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 610/2 หมู่ 1 ตำบลหันคา อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลหันคา (วัดท่ากฤษณา-สุขัยประชาสรรค์) ตำบลหันคา อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2541 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเกษตรศึกษา-พืชสวน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2548 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2560 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี